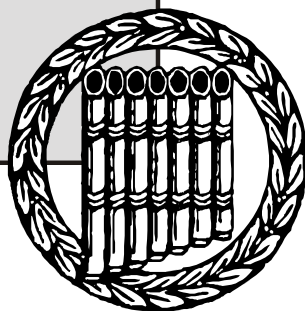

KMENOVÉ NOVINY OS

Občasník kmene dospělých

3

září
2004

ročník 8

JEDNOU SKAUTEM - NAVŽDY SKAUTEM

Kresba Stanislav Šťastný Klatovy

OBSAH

KMENOVÉ ZPRÁVY

Ze zápisů náčelnictva
Ze skautského světa

Z KLUBŮ

Pražská družina SO
Oldskauti na Doubravce
Setkání v Sezimově Ústí
Návštěva u táborských oldskautů
Čistě ženský klub
Zmýlená nevadí
Když dva píší totéž

PRO ZAMYŠLENÍ

Věrní skautskému slibu
Od Ještědu a Ralska na Říp
Sedávali s námi u tábor. ohňů
80 let skautingu v Sedčanech
Letní zamyšlení
Předsněmová rozprava
Dobré skutky ISGF

RŮZNÉ

Miletín OČK ČinZOS
Zdravověda OS
Dostupná Šumava
Lesní škola OS
Memoriál R. Plajnera
Poslední sbohem
Náčelnická pošta
Kvíz Co víš o skautingu

RESUMÉ

PŘÍLOHA

Tábor OS Pařezská Lhota
Slovo na uvítanou OS

Tábor kuklenských oldskautů je mezi národem kmene dospělých stále známější a známější, je to určitě tím, že se jej zúčastní stále více přespolních oldskautů. Chystal jsem se na něj již několikrát, ale pokaždé mi do toho něco „přišlo“, většinou letní setkání vlastního klubu, ale i přípravy lesních škol, ad. Jsem rád, že mi to letos vyšlo, a že budu schopný konečně zveřejnit ve Kmenových novinách podrobnější zprávu. Nepůjde o reportáž, nebo o ucelené vyprávění podobné zápisům z kronik, půjde spíše o glosy o věcech naprosto zřejmých nebo naopak takových, které odlišují tento tábor „našeho věku“ od těch táborů, které jsme sami ve své mladosti prožili nebo někteří z nás dokonce sami vedli.

KMENOVÉ ZPRÁVY

Výběr nejdůležitějších zestručněných zpráv

Zápis 32. zasedání Náčelnictva kmene OS (UNOS) 2. června 2004

Přítomní: sestra Jiřina Adešová, bratři Jan Adamec, Zdeněk Beránek, Jaroslav Chládek, Vladislav Jech, Jiří Klikoš, Zdeněk Kolečkář, Vladimír Köhler, Ivo Slavíček, Jiří Žáček. **Omluveni:** bratři Pavel Husník, Jiří Kalenda, Miroslav Kubát, Miloslav Moravec. **Hosté:** br. Frant. Šmajcl starosta Junáka.

Program jednání byl přijat: ▪ schválení minulého zápisu ▪ kontrola plnění úkolů ▪ situační zpráva náčelníka ▪ příprava Kmenového sněmu ▪ zprávy zpravodajů ▪ setkání Beskydy 2004 ▪ spisový pořádek NOS dokumentace z jednání NOS ▪ pracovní náplň tajemníka NOS ▪ rozprava se starostou Junáka br. Šmajclem ▪ různé.

Zpráva náčelníka: Bratr Slavíček podal aktuální informace k další činnosti NOS ▪ náčelnictvem Junáka byl schválen Statut Zlaté Syrinx ▪ se starostou projednal záměr a pracovní náplň tajemníka NOS ▪ otevřena rozprava k začlenění Historické komise v organizační struktuře Junáka ▪ Evropská konference ISGF - stanovisko NOS k základním tématům jednání ▪ Beskydy 8. česko-polsko-slovenské setkání ▪ tématická příprava konference Skauting dospělých v podmínkách EU ▪ nutno dořešit pokračování trojdohody o spolupráci Č-PL-SL

Příprava kmenového sněmu: Br. Chládek informoval o technickém zajištění sněmu. ▪ Cena stravy 130,- Kč/osoba, ▪ nocleh 120,-Kč/osoba, ▪ pronájem sálu 1000,- Kč. ▪ Předpokládané náklady na ubytování delegátů a pronájem sálu 40 tis.Kč. Byla upřesněna základní témata k předsněmové rozpravě OS: ▪ účast tvého klubu OS a jeho členů na činnosti střediska ▪ spolupráce mezi kluby OS ▪ jak získává tvůj klub nové členy ▪ Program, činnost a organizace kmene OS.

NOS vyzývá všechny své členy k účasti na předsněmové rozpravě. Souhrnné závěry z rozpravy budou podkladem k jednání kmenového sněmu při formování programu kmene a náčelnictva OS v příštím funkčním období a budou postoupeny do předsněmové rozpravy k valnému sněmu Junáka. Příspěvky do rozpravy zasílejte, nejlépe elektronicky, bratru Žáčkovi nejpozději do 30.9.2004.

Usnesení 32/1 V souladu s Volebním řádem Junáka rozhodlo UNOS o posunutí termínu odevzdání kandidátek do nového náčelnictva pro volby 23.10.2004 v Kutné Hoře do 10.9.2004. *Přijato 10:0:0*

Zpráva zahraničního zpravodaje Bratr Adamec obdržel státní vlajku a propagační materiály pro účast na Evropské konferenci v Canterbury s tím, že cesta je připravena. Současně informoval o zprávě výboru subregionu ISGF k jeho činnosti v uplynulém tříletém funkčním období.

Usnesení 32/2 Na Evropské konferenci ISGF budou delegáti Junáka - kmene OS podporovat tyto zásady: ▪ Přijetí německého jazyka jako 3. konferenčního jazyka evropského regionu ▪ Podpora kandidatury Teresy Tarkovské z Polska do orgánů ISGF. Zachování stávající strukturu evropského regionu a subregionů, důvody: operativní řešení evropských problémů na evropské úrovni ▪ partnerství org. struktury WOSM a WAGGGS ▪ odpovídající zastoupení vůči EU ▪ precedens pro další části světa. Sestra Jana Skácelová a bratr Jan Adamec jsou oprávněnými hlasujícími delegáty za Junák - Svaz skautů a skautek České republiky - kmen OS (COSG). *Přijato: 6:0:1*

Zpráva zpravodaje pro výchovu a vzdělávání: Bratr Köhler podal zprávu o činnosti odboru ONOS VV. ▪ UNOS souhlasí s úpravou předpisu pro vzdělávání činovníků OS v souvislosti s ukončením činnosti regionálních center vzdělávání (ve smyslu usnesení 3114). ▪ Zápis 13. ONOS VV z 18.5.2004.

Setkání Beskydy 2004 – (Č-Pl-Sl) Příprava a zajištění akce: Setkání v Beskydách se zúčastní sestra Adéšová a bratři Adamec, Slavíček, Severin, Petrů, Köhler a Musil. Přihlášku k účasti nutno zaslat vedoucímu akce br.Gureckému do 30.června. Účastnický poplatek 1200,- Kč.

Zpráva tiskového zpravodaje: Bratr Žáček informoval o přípravě nového čísla Kmenových novin, které bude distribuováno včetně příloh (předpis pro vzdělávání činovníků OS a článek o skautské paměti). Dále předložil dopis 1. klubu OS „Přátelé Vatry“ s žádostí o sdělení stanoviska VRJ k nevhodnému výroku o skautech ze studia ČT v pořadu „Guinnessův svět rekordů“.

Spisový pořádek NOS: Bratr Köhler předložil k 2. čtení návrh Spisového pořádku NOS.

Usnesení 32/3 UNOS ve 2. čtení schvaluje předložený „Spisový pořádek náčelnictva kmene OS“ jako přílohu č.2 Pracovního řádu NOS. *Přijato: 8:0:0*

Pracovní náplň tajemníka NOS: Bratři Slavíček a Jech předložili popis činnosti tajemníka NOS.

Usnesení 32/4 UNOS bere na vědomí popis činnosti tajemníka NOS. *Přijato: 8:0:0*

Rozprava se starostou Junáka br. Šmajclem: Br.Šmajcl přijal pozvání náčelníka OS k rozpravě o poslání a aktuálním programu kmene OS. Z rozpravy vyplynuly tyto závěry: ▪ idea skautského střediska jako velké, vícegenerační rodiny ▪ základním smyslem veškeré činnosti je předávání a pěstování skautského ducha ▪ zachovat a vytvářet nové vzory pro skautskou mládež. Program OS: vytvářet zázemí středisek(dobrá komunikace). NOS konstatuje, že tyto závěry stále jsou a zůstávají trvale dlouhodobým programovým základem a smyslem činnosti kmene OS.

Bratr náčelník poděkoval br.starostovi i všem zúčastněným členům NOS za účast a v 16.00 hod. jednání ukončil.

Zapsal : Zdeněk Beránek v.r.

Termínovník NOS:

4.9. (so) - 10.00	zasedání UNOS	Praha
11.9. (so)	členská schůze Svojsík.oddílu	Praha
1.-3.10.(pá-ne)	zasedání velkého náčelnictva	Kutná Hora
8.-10.10. (pá-ne)	Beskydy 2004	Malenovice
10.10. (ne)	zasedání náčelnictva Junáka	Praha
22. -24.10. (pá-ne)	Kmenový sněm OS	Kutná Hora

2005

15.-22.1. (so-so)	Fórum OS	Grossarl Rakousko

POZOR: změna záříjového termínu zasedání užšího náčelnictva OS. Důvod: účast členů UNOS na členské schůzi Svojsíkova oddílu v sobotu 11. září. Vůdkyně SO sestra Hana Bouzková pozvala náčelnictvo OS k účasti.

ZE SKAUTSKÉHO

světa

Zamyšlení Barbary Peart

na 5. evropské konferenci

„Nejsou to jen hloupé husy.“

(Canterbury) Tím, že divoké husy letí ve tvaru písmene V, každý pták letí v závětrí ptáka před ním a celé hejno je při letu o 71% širší než jednotlivý letící pták. Lidé, kteří sdílejí stejný směr a smysl pospolitosti, se také pohybují rychleji a snadněji, protože při pouti životem mohou spoléhat jeden na druhého.

Když je divoká husa v čele unavena, vrací se zpět do hejna a další husa přebírá vedoucí pozici. Je užitečné střídát se, když plníme obtížné úkoly, a sdílet vedoucí úlohu nezávisle na sobě.

Kdykoliv divoká husa odpadne z hejna, rychle se vrací do řady, aby využila podpůrné síly ptáka letícího bezprostředně před ní. Jestliže budeme tak moudří jako ta husa, zařadíme se mezi ty, kteří jsou vedeni tím směrem, kterým chceme jít i my.

Husy letící v zadních řadách hejna povzbuzují svým kejháním ty, které jsou v čele, aby udržovaly svou rychlost. I my se musíme ujistit, že náš hlas zezadu je povzbuzující, a ne zrazující.

Když divoká husa zeslábne, je raněna

anebo sestřelena, dvě husy také vypadnou z hejna a následují ji, aby jí pomohly a ochránily ji. Zůstanou s ní tak dlouho, dokud husa není schopna buď letět dál, anebo nezemře. Jestliže i my budeme tak moudří jako ty husy, budeme stát jeden při druhém a dávat svou lásku a podporu těm, kteří to potřebují.

Z článku „Přítel“ vybrala skotská Trefoil Gilda.

Přeložila Jana Skácelová - Pam

Vzpomínáme na sestru Betty Clay

„Koncem dubna s hlubokou lítostí oznámila Asociace skautů a skautek ve Spojeném království úmrtí své viceprezidentky paní Betty Clay“, tak začíná článek o této velké skautské osobnosti v časopise britských oldskautek; britský náčelník a náčelní také napsali ocenění této ženy do časopisu pro vedoucí a v našem červnovém Skautingu můžeme číst krásnou osobní vzpomínku naší čestné náčelní Vlasty Mackové.

Ano, Betty Clay, nejmladší dcera manželů Baden-Powellových, zemřela 24. dubna tohoto roku, krátce po oslavě svých 87. narozenin. Již od dětství žila se svými rodiči a dvěma sourozenci bohatým skautským životem, později doprovázela rodiče jako tajemnice na jejich cestách propagujících skauting ve všech kontinentech. Při návratu z Keni v r. 1936 se seznámila na palubě lodi s vysokým koloniálním důstojníkem Gervas Clayem a

velmi brzy zjistili, že se narodili ve stejný den, ale s desetiletým rozdílem. Jaká podoba s osudem jejich rodičů! Také Betty a Gervas se vzali ještě téhož roku a žili pak v Africe spolu se svými 4 dětmi až do r. 1964. Již tam Betty pracovala jako vůdkyně a činovnice a po návratu do Anglie sloužila skautingu v nejvyšších funkcích. Byla odměněna nejvyššími řády skautů a skautek i vysokým vyznamenáním státním. Přesto zůstala srdečnou, veselou, praktickou a prostou ženou, která inspirovala mnohé svou aktivitou a statečností do konce života. Byla v písemném i telefonickém styku se stovkami lidí a pro miliony mladých i dospělých představovala živé spojení se zakladateli skautingu. V r. 2000 královna Alžběta II. pověřila Betty, aby jejím jménem vykonala svatojiřskou tradiční přehlídku vyznamenaných skautů na hradě Windsdor. Betty našla čas i energii, aby promluvila s každým mladým účastníkem, i když byl v druhé nebo třetí řadě.

Pro všechny tyto vlastnosti bude Betty Clay postrádána v celém skautském světě. Sestra Vlasta Macková tento pocit výstižně vyjádřila slovy: „Jistě nebudu jediná, komu budou chybět její laskavá poselství, která mi často pomohla věřit ve smysl naší činnosti.“

Na základě uvedených článků zpracovala.

Jana Skácelová - Pam

POSELSTVÍ ke Dni přátelství 25. října 2004

Slovo, které v těchto dnech velmi často slyšíme je „SPOLEČNĚ“. „Společně jsme silnější“ bylo heslem Evropské konference

v Canterbury, „Společně budujeme budoucnost“ je heslem příští Světové konference v Lillehammeru. Je to slovo, které ukazuje cestu ISGF a které může být i klíčovým slovem Dne přátelství 2004.

„Společně“ nejen držet pohromadě a vzpomínat na minulé dobrodružství nebo se těšit ze schůzek v přátelském prostředí.

„Společně“ budovat moderní, efektivní, otevřenou a rovněž spolupracující a integrovanou mezinárodní organizaci.

„Společně“ budovat metodu stálého vzdělávání pro dospělé založenou na principech skautingu, metodu, jež umožní, aby duch Slibu a Zákona žil mezi námi i v naší dospělosti, metodu, která mužům a ženám pomůže být samostatnými, odpovědnými a věrnými osobnostmi, připravenými sloužit jiným.

„Společně“ a spolu s organizacemi mladých skautů a skautek budovat B.-P. rodinu, která dává velké reálné naděje novým generacím.

„Společně“ se všemi ochotnými dobrými ženami a muži budovat lepší svět, svět míru a porozumění, solidarity, rovnosti a respektu pro veškerou různorodost kultury a víry.

Pro tento velký úkol by měli být získáni všichni dospělí, kteří věří v ideály skautingu, všechna místní, národní, regionální i mezinárodní Společenství ISGF a všichni další lidé, které ještě musíme získat a zapojit. Abychom mohli čelit tomuto úkolu potvrzujícímu naše poslání, musíme zrevidovat svou vizi, strategii, organizaci a své plány. Máme zdroje, schopnosti i kompetenci tento úkol splnit. Musíme si však uvědomit, že když bude každý pracovat sám, bude riziko, že uděláme mnoho zajímavých dobrých činů, které vyústí jen v zanedbatelný přínos. Naopak, všichni „společně“ můžeme zanechat stopu, kterou ženy a muži zítřka budou moci snadno sledovat na všech

svých cestách za lepším a šťastnějším životem.

V našich srdcích stále žije Baden-Powellova naděje: „*Miliony těch, kteří byli ve svém čase skauty a skautkami, nyní tvoří v různých zemích líheň mužů a žen, jež nedbají na drobné rozdíly a minulé spory, ale hledí do budoucnosti štěstí a prosperity pro všechny skrze vzájemné přátelské city. Jsme zárodkem světové armády či policie míru, kterým se různé válečné armády musejí nakonec vzdát*“. (1937)

Viceprezidenti Světového výboru ISGF

Jean-Luc de Paepe a Riccardo Della Rocca
Přeložil Tarzan

MEZINÁRODNÍ SETKÁNÍ OS

ve Vyškově

O víkendu 23.–25.dubna 2004 se ve Vyškově uskutečnilo setkání zástupců Subregionu střední Evropa ISGF. Rakouská delegace (5) přijela již ve čtvrtek, aby měla více času na prohlídku pamětihodností města Vyškova a okolí. S delegáty z Německa (3), Estonska (4), Maďarska (4) a Švýcarska (1) jsme se setkali již v pozdním pátečním odpoledni na Masarykově náměstí a večer jsme se všichni sešli k neformálnímu posezení u sklenky dobrého moravského vína v zahrádce před hotelem Chalupa u brány. Za náčelnictvo OS se setkání zúčastnili ses. Jiřina Adéová a bratři. Ivo Slavíček, Vladimír Köhler a Jan Adamec.

Na slavnostní zahájení srazu na vyškovské radnici v sobotu přišla i polská delegace (5) a řada členů vyškovského klubu OS v čele s organizátorem celé akce br. MUDr. Jiřím Wolfem, který shromážděné delegáty přivítal. Starosta města, Dr. Petr Hájek, a členové výkonného výboru Subregionu střední Evropa ISGF Werner Weilguny a Manfred Bosse přednesli své zdravice. Za české účastníky setkání pozdravil

zahraniční delegáty náčelník OS br. Ing. arch. Ivo Slavíček. Byl přečten omluvný dopis od prezidentky výboru Rosle Frick, která pro onemocnění nemohla přijet. Po společném přípitku se účastníci setkání přesunuli do kaple sv. Anny na skvostný koncert Vyškovského smíšeného pěveckého sboru. Kromě celé řady klasických skladeb sbor přednesl i českou verzi hymny ISGF, kterou před několika lety nastudoval a nazpíval na CD a mp3-pásku (dnes je uložena v bruselském ústředí).

Dopoledne proběhl v areálu vyškovského střediska Junáka za asistence 5. oddílu vodních skautů a 2. oddílu skautek ceremoniál vztyčování vlajek, po němž následovalo předání šátků OS všem zahraničním delegátům a vyznamenání br. Dr. Aloise Klevety a sestry Ireny Bláhové za dlouholetou obětavou činnost ve skautském hnutí. Při prohlídce klubovny všichni ocenili vzornou čistotu a upravenost místností i pečlivou propracovanost vystavených předmětů. Zahraničním delegátům se líbily zejména nápadité osobní i družinové kroniky.

Po společném obědě proběhla prezentace vyškovských oldskautů v nedávno restaurované městské knihovně Karla Dvořáka. Ředitel knihovny, člen vyškovského klubu OS, Dr. Vladislav Raška, připravil v prostorách čítárny příjemné posezení, při němž bylo možno prolistovat a obdivovat vzorně vedené kroniky vyškovských oldskautů. Br. Kleveta promítl a vtipným komentářem doprovodil digitálně zpracované dějiny skautingu ve Vyškově. Převážně obrazová a citlivě graficky upravená montáž fotografií, filmových a videových záznamů umožnila srozumitelnost i zahraničním divákům. Po živé rozpravě a vítaném občerstvení se všichni připravili na zájezd do prostoru „Bitvy tří císařů“

(francouzského Napoleona, rakouského Františka a ruského cara Alexandra) u Slavkova.

Proslulé bojiště je poseto památníky dílčích událostí z válečného tažení, které se v roce 1805 dotklo několika zemí střední Evropy. Účastníci vyškovského setkání zahájili exkurzi prohlídkou Mohyly míru na Prateckém návrší, které od roku 1912 připomíná oběti bitvy. Její součástí je kaple s kryptou, do níž se ukládají kosterní pozůstatky vojáků nalezené na bojišti. Další zastávkou zájezdu bylo Napoleonovo velitelské stanoviště na Žuráni, odkud francouzská vojska provedla 2.12.1805 smělý a v závěru vítězný výpad proti několikanásobné přesile spojeneckých vojsk Rakouska a Ruska. Exkurze byla zakončena na Staré poště (dříve Pozoříčké poště), ve které se v oněch osudových dnech zdržoval Napoleon a řada dalších významných vojevůdců. Ozbrojená stráž v dobovém kroji byla brilantním průvodcem po malém muzeu, vinném sklípku a dalších prostorách, které kdysi poskytovaly zázemí císařským kurýrům. Milým překvapením byla společná večeře ve starobylé jídelně, při níž hlavním chodem byla „dělová koule“, tj. vydlabaný bochník chleba naplněný různými druhy velmi chutně upraveného masa. Večeři následoval zpěv a živá debata. Po večerním návratu do Vyškova se opět všichni sešli v klubovně městské knihovny k neformálnímu posezení při víně. Zpěvem nás opět potěšil náš známý harcerský písničkář Jan Chojnacki, který se již tradičně doprovázel na harmoniku.

Na neděli dopoledne byla připravena exkurze po Pivovaru Vyškov, založeném již v roce 1680. V průběhu prohlídky pivovaru, věnované poznání různých fází výrobního procesu, měli účastníci možnost ochutnat ještě nedozrálý mok a dozvědět se podrobnosti o různých druzích vyráběného

piva. Všem delegátům se pivovar připomenul již při příjezdu do Vyškova dárkovou kolekcí, v níž byla světlá jedenáctka Džbán, tmavá jedenáctka Havran a světlá dvanáctka Březňák. Další pozorností účastníkům od organizátora setkání byl původní linoryt Ladislava Ruska, nádherná svíce se symboly ISGF a příležitostný odznak k vyškovskému setkání.

Před polednem se všichni delegáti sešli v Besedním domě k závěrečnému hodnocení setkání a k rozpravě o dalším programu subregionu. Debatu usměrňoval Werner Weilguny z Rakouska. Bez nadsázky lze říci, že s přičiněním 22 zahraničních a přibližně stejného počtu českých účastníků splnilo vyškovské setkání své poslání, zejména v udržování vzájemných kontaktů a výměně názorů na další činnost Subregionu střední Evropa ISGF.

Za bezchybnou přípravu a nápaditou organizaci celé akce patří dík především br. MUDr. Jiřímu Wolfovi a jeho ženě Jarmile, i celému podpůrnému kolektivu vyškovského klubu OS. Za obětavou a vysoce kvalifikovanou tlumočnickou službu tleskáme sestře Blance Freisslové, rovněž člence vyškovského klubu OS. Příští setkání připraví polští harceři-senioři za rok v Krakově.

Jan Adamec - Tarzan

Z KLUBŮ

VÝROČNÍ ZASEDÁNÍ

Svojsíkova oddílů

Již pravidelně druhou sobotu v září se konalo Výroční zasedání SO ve velké posluchárně Státního zdravotního

ústavu na Vinohradech. Sešlo se nás 128 spolu a šest hostů. Na zahájení zazněla velmi mohutně prvá sloka junácké hymny. Slovo do duše přednesla ses. Bednářová-Šavra.

Po přijetí programu dostali slovo hosté. Jako první promluvil br. Ivo Slavíček, náčelník kmene OS. Přivítal již druhé pozvání náčelnictva na zasedání, zmínil období před Kmenovým i Valným sněmem a zdůraznil význam práce ve střediscích. Další host br. Owigo přednesl pozdrav z nedávného sněmu OVF. Nakonec vystoupil náčelník chlapeckého kmene br. Zdeněk Pranč - Wabi. S uspokojením mluvil o 67 táborech, které navštívil a zdůraznil, že byly vedeny převážně vůdci a vůdkyněmi do třiceti let. Následovalo přečtení pozdravu čestného vůdce SO Jana Píska, který se nemohl zasedání sám účastnit.

V přehledu o stavu oddílu jsme se dověděli: současně má 609 členů, z toho 358 mužů a 351 žen. V průběhu roku zemřelo 24 členů, z toho tři ženy.

Vůdkyně oddílu ses. Hana Bouzková nás, mimo jiné, seznámila s obtížemi tvorby legislativy kolem SO, zejména Statutu oddílu. Dále oznámila, že oddíl na dálku „adoptoval“ jednu indickou dívku, které hradí ročním příspěvkem 5000,-Kč školné. Hospodář br. Karel Vaněk seznámil zasedání s finančním stavem oddílu. Na téma „Jakým jazykem mluví teroristé“ velmi zajímavě promluvil br. Šolc-Kol a odpověděl na několik dotazů.

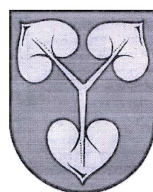
Vyslechli jsme opravdu stručné zprávy rádců družin, V rozpravě o volných návrzích vystoupil také br. Prančl a reagoval na několik důležitých dotazů na nešťastnou dikci ve Stanovách, že SO je mimo organizační strukturu. Výraz „mimo“ vysvětlil tím, že oddíl není součástí jiných organizačních jednotek.

Oddíl tvoří samostatnou jednotku a její družiny nepodléhají krajským radám. Asi by neškodilo při případné změně Stanov tuto dikci upravit resp. vysvětlit. Jednání proběhlo relativně v poklidném tónu. Sezení jsme ukončili druhou slokou junácké hymny, zazněla opět mohutně.

Gog

OLDSKAUTI NA DOUBRAVCE

Stejně jako loni, předloni, ba i před čtyřiatřiceti lety a pak každoročně, znovu

jsme prošli svou tradiční jarní pouť za pověstmi „Zpívajících vod Doubravky“. Klub ledečských oldskautů vyzval na hezký výlet do údolí řeky Doubravky a

vybral pro tu akci tentokrát termín 8. května. Počasí kupodivu, i v tom letošním, podivném způsobu jara, vyšlo. Před tím dlouho déšť, to mnohé, co slibovali účast a jistě se i těšili, patrně odradilo. Snad i to časně vstávání. Přesto se nás sešlo devětadvacet. A Leděčáky tak zahanbili účastníci ze Znojma, Jihlavy, Kutné Hory, Brodu, Světlé, zástupci skautské rodiny.

Přivítání na choťebořském nádraží, kde pravidelně začíná cesta alejí stromů kvetoucích kolem silnice, dolů, k řece. Dovede nás do údolí, kde stával kdysi Hořejší mlýn, rodiště spisovatele Ignáta Hermannova. Tam už pozdravila účastníky průzračná Doubravka ve verších profesora Františka Boštika:

„Po lesní cestě plné žil
a uzlů z hlíny vystouplých,
zas k Tobě jsem se přiblížil,
má Doubravko, v kruh kouzel Tvých...“

U kamenné mohyly s prostým nápisem „Všem věrným“, kterou tady založili skauti z donesených kamenů a která se rok od roku vrší jako upomínka od roku 1990, jsme si vyposlechli to vyznání profesora

Boštíka, chotěbořského sluhy Božího a gymnazijního profesora, vyznavače krás podoubravských pověstí, přenesených do veršů.

Těch příběhů a pověstí bylo hodně. O Točitém víru, Sokolohradu, Čertově stolku, Mikšově jámě. Znovu jsme si je připomněli a vyposlechli v častých zastaveních na místech, o kterých ty příběhy vypráví.

Kamenitá, místy obtížně schůdná stezka. Někteří z účastníků s ohledem na svůj věk vynechali namáhavé stoupání a zvolili cestu „pohodlnější“. Přesto, zvláště mladí, neodolali a vystoupili na skálu zvanou Čertův stolek, která je odměnila výhledem nad korunami stromů na protější Sokolohrad i dolů, do soutěsky ve skalách sevřené říčky. Dál vedla cesta dolů, na setkání s ostatními, pak po železné lávce přes vodu na další stoupající stezku a schody na plošinu bývalé tvrze Sokolovec, po které tu zbyl už jen příkop kdysi chránící přístup ke tvrzi. Roste tu a kvete mařinka vonná, skromný kvítek a průvodce bučín, má tu své stanoviště a každoročně tu kvete touhle dobou.

Krásný výhled z osaměle vystupujícího ostrohu skály do hlubokého údolí, potápějícího se v jarní čisté zeleni nad peřejemi říčky, byl pro účastníky překvapením i odměnou za zdolání obtížného přístupu úzkou stezkou.

Dvojice horolezců zdolávající strmou stěnu na chvíli zaujala pozornost a asi i obdiv, avšak kdo ještě na trase jejich výstupu pamatuje hnízdo krkavců? Neustále vyrušování, zvláště v době hnízdění, opustili skálu i hnízdo už před lety, v roce 1997, a už se nevrátili. Stojí to tedy za to a právě v době hnízdění? Naše letošní putování na setkání s jarní Doubravkou skončilo rozloučením na nádraží v Havlíčkově Brodě. Kutnohorským jsme zamávali do vlaku společně se Světeláky.

Čím tedy zakončit? Snad opět veršem pana profesora Boštíka:

„To vím, kdo přijde k Tobě sem,
že smavou uvidí Tvou líc
a odnese si v srdci svém
od Tebe světla ještě víc...“

Stanislav Kovařík – Sonny 37. klub OS

MEZIKLUBOVÉ SETKÁNÍ

oldskautů jihočeského kraje

(22. 6. 2004) Konalo se v areálu Sezimova Ústí. Sešlo se nás 40. Přivítali jsme mimo tradiční hosty ze Strakonice, Písku a Prachatic i bratra Lusta–Kima z Českého Krumlova a bratra Kopáčka z Horažďovic (s krásnou přezdívkou „Šiška borová“).

Po obvyklém zahájení, vztyčení vlajky ISGF, zapění hymny a zaseknutí sekyrky, jsme dekorovali vlajky Strakonice, Tábora a Prachatic pamětní stuhou, věnovali strakonickému náčelníkovi hrneček (na zdravotní čaj) s lilkou a dostali od nich kachlík se strakonickými čarodějnicemi. Potom se všichni již rozešli po areálu, někteří chtiví soutěží pro jednotlivce, jako šipkování, kuželky, vaječný slalom aj., jiní se šli podívat na připravený „blešák“, což byly výrobky našeho babince. Pod sloganem: „Štěstí sice nemáme, za pětku vám prodáme všechno, co si vyberete, na advent nám přispějete“, myšleno na sáčky se „Štěstíčkem“, které bývá připraveno v Novosedlech, vybralo se přes 300 Kč. Budou odeslány na některou naši charitativní akci.

Po jedenácté hodině nastalo velké soutěžní klání mezi Tábořem, Strakonicemi a smíšeným družstvem (PI, PT, CK). Zkoušely se znalosti ze zeměpisu, poznávání květin, turistické značky, vázání uzlů, morseovka a další znalosti. Mnohé znalosti se nám „vypařily“ z hlavy. Nejlepší bylo smíšené družstvo. My, domácí, jsme se museli spokojit s místem

třetím, posledním. S přihlédnutím k tomu, že jsme sice počtem klub největší, ale také nejstarší (15 členů nad 80 let) a s tím, že jsme museli obsadit místa rozhodčích, je to přiměřený výsledek.

Celodenní stravování bylo letos, díky tomu, že naše sestra Lída Komzánková–Šlupka má maminku, také skautku, která se dožila 100 let a přispěla velkorysým finančním darem, včetně dvou dortů podle mamincina receptu, zajištěno pro všechny k plné spokojenosti. Mimoto se sešlo tolik pečiva i od přespolních, že jsme ho druhý den vezli dětem z dětského domova v Úraze.

Naše Šlupka je také známa svými básnickými výlevy a tak jsme mohli s naším pimprlovým divadélkem sehrát parodii na dudáka Švandu, aneb není švanda jako Švanda. Potom už odpoledne patřilo písničkám u táboráku včetně opékání špekáčků.

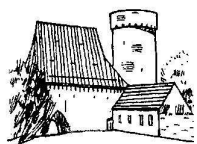
Nový krajanek, Jirka Fuksa, stačil udělat i poradu okresních zpravodajů OS. Myslím, že všichni účastníci setkání se mnou budou souhlasit, že prožili zase jeden hezký skautský den v pohodě, kterou si odváželi sebou i domů.

Hajoška

NÁVŠTĚVA

u tábořských oldskautů.

(22. června) Dostali jsme pěkné veršované pozvání na setkání z klubu OS Tábor. Stalo

se už tradicí a tak jsme se na návštěvu s přáteli těšili.

V uvedený den jsme se sešli na nádraží, ale bylo nás jen šest. Když přijel vlak do stanice ve Strakoncích, tak už z okna na nás mávali bratr a sestra z horažďovického klubu OS a my jsme se s nimi radostně přivítali.

V Ražicích jsme přestoupili na motoráček, v Písku se k nám přidali další bratři oldskauti a v 9 hodin už na nás v Táboře čekal bratr Juraj Vančata. Autobusem jsme pak ještě dojezdili do Sezimova Ústí, do nám známého sportovního areálu, kde jsme se setkali s ostatními strakonickými OS, kteří přijeli autem; také z Písku a z Prachatic už tam bratři byli. Uvítání se strany Tábořských bylo jako vždy srdečné a s ním bylo hned nabídnuto občerstvení.

Pak následoval nástup, vztyčení vlajky, vzájemné předání dárků, my jsme Tábořským dali malovaný kachel, na němž byl znázorněn přelet čarodějnic nad strakonickým hradem a tomu přihlížející bratři oldskauti; pro nás připravili Tábořští hrnek s namalovanou skautskou lilí. Sestra Hanka potom seznámila všechny přítomné s programem. Ten byl už také tradiční, soutěže jednotlivců a pak pětičlenných družstev, jak v manuální zručnosti, tak ve vědomostech. Předtím ještě měl krajský zpravodaj bratr Fuksa domluvenou schůzku s okresními zpravodaji, při níž je seznámil s organizačními záležitostmi.

Pak začalo soutěžní klání. Disciplíny byly většinou známé, ale to neznamenalo, že se nesoutěžilo s vervou a snahou získat co nejvíce bodů.

Dopolední program se vyčerpal a všem přišel k chuti dobrý oběd, který připravily obětavé tábořské sestry. Na výběr byly dvě polévky a ke karbanátkům byly jak brambory, tak smažené hranolky. Moučníků bylo také nabídnuto několik druhů, nechyběl dort od sestry Šlupky, která se ale nemohla setkání zúčastnit, protože pečuje o stoletou maminku.

Počasí bylo proměnlivé a když jsme zasedli u tábořského kruhu, museli jsme na chvíli sezení venku opustit, protože přišla menší dešťová přeháňka. Na štěstí netrvala dlouho, a tak jsme mohli zhlédnout

pimprlovou scénku o Švandovi Dudákovi, podanou jako reportáž v místním „drbavém“ tisku. Napsala ji sestra Šlupka a uvedli ji známí táborští aktéři.

Rozhodčí spočítali body a sestra Hanka vyhlásila výsledky soutěží: na prvním místě se umístilo smíšené družstvo, druzí byli strakoničtí a třetí táborští. V jednotlivcích byl Eda v disciplínách na 1. a 2. místě, Zdeněk 1. a 3. Všichni dostali diplomy a sladkou odměnu v podobě lízátek. Konečně naladil bratr Sam kytaru a každý měl možnost určit písničku podle svého přání.

Mezitím byl zapálen oheň a začalo opékání buřtů, takže jsme zase jedli. Odpoledne se přehouplo do podvečera a někteří bratři se začali loučit, odjel Navik a Písečtí. My jsme pak nastoupili kolem vlajkového stožáru, byla sejmuta vlajka za zpěvu večerky, vyňata sekera a ještě zazněla poslední píseň „loučení“. Na úplný závěr jsme při odchodu na nádraží zvolali náš pokřik.

Byl to hezký den prožitý s přáteli a s příslibem, že se v září opět sejdem v Novosedlech.

Hermanová

ČISTĚ ŽENSKÝ,

ale žádný bábovkový klub

Na podnět ses. Dagmar Bednářové – Šavry posílám něco o činnosti klubu, díky Tobě i redakci za krásný časopis, který nám zpříjemňuje chvíle v našem klubu, kde si jej čteme. Jsme oldskautky od 68 do 82 let.

Věk dokazuje, že klub může být v každém období činný a mít zajímavou činnost.

(Pardubice) Přehled činnosti oldskautského klubu za rok 2003 – 2004. Registrováno 21

členek, schůzky se konají každý měsíc, vždy druhé úterý v měsíci.

1) Pomoc středisku před tábory 2003 vypracována a předána oddílům, návrh jídelníčku na 3 týdny.

2) Vzájemná výměna receptů na vánoční cukroví.

3) Spolupráce a oldskauty jiných středisek, setkání před vánočními svátky (pohoštění, veselá vyprávění, zpěv).

4) Nejméně 2x do roka hodnotná beseda s promítáním s bývalým horolezcem a cestovatelem p. Z. Tamchynou

5) Na naše setkání zveme odborníky z našich řad v oboru zdravotnictví.

6) Navštěvujeme pravidelně „Skautskou universitu“, která je jednou za 2 měsíce.

7) Udržujeme písemný i osobní styk, když mezi nás přijede na podzim sestra Martička Nováková provdaná Durfeyová, která bydlí v Kanadě a je z nás nejstarší skautkou, 82 roků.

8) Pravidelně 8. 3. vzpomínáme na T.G.M. položením kytičky k jeho pomníku na Leg. náměstí.

9) Na schůzkách informujeme členky o zprávách a zajímavostech z Kmenových novin.

10) U příležitosti oslav 90. výročí skautingu v Pardubicích jsme připravily historii dívčího skautingu od založení 1934 do současnosti s výběrem starých fotografií a zajímavostmi o nejznámějších osobnostech tohoto období.

11) Byla navštívena Okresní knihovna s odborným výkladem pracovníka knihovny.

12) Navštívily jsme několik výstav „U Jonáše“, FONS Stapro, na „Zámku“.

13) Připravujeme k 90. výročí oslav ceny pro soutěžící (máme jich již 35).

14) Nabídly jsme pomoc jako hlídky na oslavách 90. výročí.

15) Kromě poznávání pardubických věžiček, kterých je tady dostatek, jsme navštívily několik pardubických hospůdek

(Evropský dům, Nemošice, U Mandysů, Černá za Bory).

Za oldskautky: Šmu, Alena, Jarka, Šavra, Olga, Blanka.

S pozdravem za oldskautky
Alena Kudrnová

ZMÝLENÁ NEVADÍ

i neplánované setkání bylo krásné

Je pozdní večer, červnový čas, Fajnofčin zve nás k návštěvě hlas: „Přijďte k nám dnes večer, mám pro vás zprávu, radost mít budete, uvařím kávu a při ní pak zvíte, co se děje, co čeká ve čtvrtek kmen Naděje.

Rychle jsme spěchaly, hořely touhou, Maříček spěchal s bolavou nohou.

Fajnofka čekala s úsměvem v tváři, Dobráček také radostí zářil.

„Budem mít návštěvu ze Strakonic“.

„Ach, to jsme moc rádi, nechceme víc“.

Všechno jsme smluvili, guláš i dárky, chlebičky, moučníky, soutěže, párky. V devět se sejdeme, už se moc těšíme na krásný den. Není to sen?

Běda však:! V pondělí poklidně vařím, najednou telefon, zvednout ho běžím: „Kdo volá?“ Fajnofka! „Co se děje? Copak dnes postihlo kmen Naděje?“

Svým uším nevěřím, co mně to říká- hosté prý přijeli! V hlavě mi kmitá: vždyť pro ně nemáme hotovo nic, co se to stalo jen?

„Povím ti víc, rychle sem s Maříkem doběhněte a všechno si tady poslechnete“. A pak to začalo: „Maříku, SOS, mám hezkou zprávu, honem se vyprav, učeš si hlavu“ a já? Plotýnku vypnout, pejsánka zavřít, rodině napsat, kde mne má najít.

Bylo to shledání nadevše milé, to dneska prožijem zas hezké chvíle.

Na výlet pojedem v některý zámek a dnešní všední den změní se v svátek. Čím se to stalo jen, že místo čtvrtka přijeli

v pondělí? Záměna čísel 14 a 17 plány nám zvrtila.

Jeli jsme společně do blízkých Žinkov, zámek si prohlédli, dobře se najedli, prošli i fotili do sytosti. Jenom nás moc mrzí, že zas dluh máme, splatit ho musíme, co jen Vám dáme? Až zase v září k Vám přijedeme, určitě něco Vám přivezeme. Vždyť my Vás máme stále radši, neboť jste naši zlatí bratři (a sestřičky samozřejmě také!)

A tak se nakonec celý den vydařil,
a Vaší návštěvou každý se potěšil.
Ve chvílích, co s Vámi prožíváme,
na duši i těle okříváme.

Dnes Vám jen můžeme poděkovat a Vaše přátelství jak velký poklad opatrovat.

Pro vzpomínku na „popletený výlet“

Vaše Básnička - Milada Fialová

KDYŽ DVA PÍŠÍ TOTÉŽ,

nemusí to být totéž

Naši přátelé oldskauti ze Spáleného Poříčí nás pozvali na návštěvu a nechali na nás, abychom sami určili vhodný termín. Dohodli jsme se, že pozvání rádi přijmeme a stanovili jsme datum příjezdu na 14. červen kolem 10. hodiny. Tak to také Lád'a dopisem Fajnofce oznámil.

Před 9. hodinou toho dne jsme se sešli na parkovišti, bylo nás jedenáct. Počasí nám přálo jako vždy, když my vyjedeme na výlet, slunce svítilo na bezmračné obloze a mile hrálo.

Vyjeli jsme směrem na Blatnou okresní silnicí, která se vyznačuje mnoha zatáčkami, projeli jsme Lnáře a zanedlouho jsme se ocitli v Plzeňském kraji. Udělali jsme nezbytnou zastávku v lesním úseku silnice a po 10. hodině jsme byli na náměstí v Poříčí. Zaparkovali jsme před

domkem ochránců přírody, kde mají Junáci klubovnu a jen nám bylo divné, že se nikdo venku neobjevil. Šli jsme tedy do domku, ale klubovna byla zamčená a nikde nikdo. Bezradně jsme tedy postávali na ulici, až se otevřelo okno v protějším domě a vyhlédla ven nám známá sestra a řekla, že nás čekají až ve čtvrtek 17. června. Šla jsem tedy k domu, kde bydlí Fajnofka, ale na zvonění i na bušení na vrata se nikdo neobjevil. V obci byl totiž vypnutý elektrický proud, takže jsme zvonili marně. To už došli ostatní členové naší výpravy a usadili se venku před restaurací, která je právě proti domu Fajnofky. Vtom byl proud zapojen a my jsme se dozvonili. Nejprve vyhlédl z okna Dobráček a pak i udivená Fajnofka.

Vysvětlení omylu bylo prosté: v dopise od Ládi si přečetli špatně napsanou číslici 14 jako 17 a jelikož nebylo připsáno, že se jedná o pondělí, tak vzali v úvahu čtvrtek. Fajnofka z toho byla nešťastná, my jsme ji ale uklidňovali, že se nic tak hrozného nestalo. Navrhli jsme, že se můžeme jet podívat někam do okolí a když na telefonické zavolání přijel autem bratr Rys a přišly sestry Básnička a Máří, tak jsme zvolili výlet na zámek Žinkovy.

Honosný zámek stojí na březích rybníka široce rozlitého do údolí pod pásem lesnatých kopců. V druhé polovině 17. století vznikl přestavbou zámek půdorysného tvaru písmene U s nestejně dlouhými křídly. Dnešní podoba zámku je poslední z častých proměn, jak odpovídaly dobovým slohům a rostoucím nárokům na reprezentaci.

Původně vodní hrad vznikl někdy v polovině 12. století a sídlila v něm jedna z větví rodu Drslaviců, z něhož vycházeli nejvyšší úředníci Království českého. V průběhu staletí se v něm vystřídal mnoho majitelů. Až po r. 1945 se Žinkovy staly státním majetkem a po r. 1952 sloužil jako rekreační středisko.

Mohli jsme celý zámecký areál obejít jen zvenčí a nedozvěděli jsme se, zda se zámek opravuje, jestli bude zpřístupněn, ani kdo je jeho současným majitelem. Na pamětní desce jsme si přečetli, že v květnu 1945 zde byla umístěna výsadková jednotka americké armády.

Pak jsme zašli ve městě do místní restaurace na oběd, kde se nás všech 16 osob mohlo usadit u velkého oválného stolu, takže jsme s přáteli ještě společně pobyli před jejich návratem domů. Pak jsme se venku rozloučili zazpíváním „Tak dávno již“ při spojení v Gilwellském kruhu. Nebyla tedy návštěva přátel neúspěšná a těšíme se na příští shledání v září v Novosedlech.

My jsme na cestě domů ještě zajeli do Klatov, ale protože v pondělí jsou všechny památky zavřeny, tak jsme si prohlédli Černou věž jen zvenčí a obešli jsme náměstí. Přesto nám nabídla průvodcovskou službu místní paní průvodkyně, s níž jsme se smluvili, že před lety pracovala ve Strakoncích.

A to byla tečka za dnešním výletem, který přece jen dopadl dobře ke spokojenosti všech.

Hermanová

MEZIKLUBOVÉ SETKÁNÍ

ústeckých a lovosických oldskautů.

V Ústí nad Labem uspořádal 18. 5. 2004 ústecký klub OS vyprávění a besedu o Jaroslavu Foglarovi-Jestřábovi. Besedy se zúčastnili zástupci OS z Lovosic, předseda br. Rössler-Puňta, br. Janata-Dafne, sestra Janatová-Mogaja a Fenclová-Libuše. Na pozvání také přišli sestra Veselá, členka skautského oddílu z Předlic z roku 1927 a Myšák, rovněž člen předválečného skauta.

Po přivítání a vzájemném představení započal svou přednášku o Jaroslavu

Foglarovi-Jestřábovi br. Herrmann-Arník, ústecký spisovatel, přečtením posledního dopisu, který od Jestřába obdržel. Poukázal zejména na výchovné působení jeho příspěvků do časopisů, zmínil se o Foglarových čtenářských klubech a seriálu Rychlé šípy i o knihách, která napsal, o jeho nejznámější knize Hoši od Bobří řeky, která na rozdíl od Harryho Pottera a jeho kouzelné hůlce, jsou reálné a lze je prožít. Zmínil se také o problémech s jejich vydáváním a i o intrikách proti Foglarovi.

Přítomným předvedl, jak na něj Jestřáb zapůsobil a pochlubil se svými deníčky z mládí, jak byl jim inspirován a počal psát příběhy do školního časopisu, což bylo průpravou do jeho další, již spisovatelské dráhy.

Vyzvedl podíl Jestřába na podchycení zájmu mládeže, zejména ve věku 10 - 15 let, kterou motivoval hrou k slušnosti, kázni, odvaze, kamarádství.

Do besedy se zapojil br. Borský-Bora, že spolu s Jitřenkou identifikovali dům v Předlicích, ve kterém Jestřáb v Ústí n. L. krátce bydlel. Také další bratři, Pícha-Albín, br. Dvořák-Bohr se přihlásili, že se s Jestřábem setkali.

Ústecký klub oldskautů tak navázal meziklubový styk a příslib další spolupráce.

Mikulec - Želva

OLDSKAUTSKÁ TÁBOŘENÍ

Po několika letech jsem letos mohla prožít týden na táboře OS z Hradce Králové-Kuklen v Pařezské Lhotě. Byl to báječný týden, sešli se tam oldskauti nejen z Hradce Králové, ale i ze Žamberka, Chlumce n. C., Kutné hory, Kolína, Pardubic, Děčína, Lovosic K. Varů a Prahy, vytvořila se tam báječná parta.

Od budíčku do večerky probíhal normální skautský program, na jaký jsme byli zvyklí z jiných skautských táborů, ať již jsme byli jako děti, nebo jako vůdci. Nechyběli noční hlídky, rozcvička, vaření, sportovní soutěže, táboráky, výlety.

Pobyt na tomto táboře mi připomněl mojí marnou snahu, povzbudil oldskauty k pořádání rodinných nebo vícegeneračních táborů. V roce 1998 v Polné byl rodinný skauting jedním z témat. Tam jsem se dozvěděla, že některé kluby OS tyto tábory pořádají a požádala jsem tehdejší župní zpravodaje o zprávu, zda v jejich župě takové tábory probíhají a kdo je pořádá. Chtěla jsem o tom napsat do Kmenových novin, aby se o tom dozvěděli i tam, kde zatím nic takového nebylo.

Bohužel přišla mi jen jediná odpověď a ta byla negativní. Přesto se čas od času dovídám, že tu a tam takové tábory probíhají. Myslím si, že by to bylo velmi užitečné, jak pro rodiny našich mladých OS, roverů s rodinami, nebo skautských babiček a dědečků s vnoučky. Mladí, staří i malí by si užili v přírodě a při střídání služeb by si generace rodičů i prarodičů mohla užít i svého programu. Navíc taková dovolená není příliš nákladná.

Dostávám se k důvodu, proč píši tento článek. Milí bratři a sestry, kteří podobné tábory pořádáte, nechtěli byste prostřednictvím Kmenových novin předat své zkušenosti s tímto způsobem táboření? Každá vaše zkušenost může být podnětná. Nejsme přece ještě tak staří, abychom se báli táboření. Vždyť na táboře v Pařezské Lhotě byl průměrný věk 68 let, a to mezi námi byl se svým dědečkem sedmnáctiletý vnuk, a nejstarší táborníkům bylo 75 let.

A proto ať žije rodinný a vícegenerační skauting!

Jikra

VYSTUPTE

na svůj Mount Everest

Tak zazněla výzva adresovaná všem skautům, aby se připojili ke vzpomínkové oslavě padesátého výročí dobytí Mount Everestu (8 848 m n.m.). Dne 29. května 1953 vystoupili jako první na tuto nejvyšší horu Edmund Hillary a Tenzing Norgayi.

A my tu výzvu přijali. Ve dnech 24. – 31. května vystoupila tříčlenná skupina, kterou vedl ledečský oldskaut (77), vedoucí našeho 37. klubu OS, na nejvyšší vrcholky Malé Fatry na Slovensku, včetně Velkého Kriváně (1 709 m n.m.).

Ledečtí oldskauti se rozhodli oslavit toto výročí řadou namáhavých výstupů a při tom v tomto týdnu putování ještě navštívili památník francouzských partyzánů u Varína, symbolický hřbitov Proekopa u Vrútek, Strečno i kysucký skanzen lidových staveb ve Vychylovce v podhůří Kysuckých Beskyd.

Tak jsme se mohli připojit k ostatním skautům, kteří uposlechli výzvy, kterou tenkrát před padesáti lety přijal Edmund Hillary se svým průvodcem, vyjádřenou slovy: „Byla to výzva a my odložili všechno ostatní, abychom ji přijali.“

Pro naši družinu, 37. klub OS, to byla zároveň oslava výročí jejího založení, protože právě před 35 lety, dne 5. 6. 1968, byla ledečským oldskautům pod vedením profesora Mariana Vágnera, který zemřel v roce 1969 na následky věznění za svoji skautskou činnost, řádně potvrzena registrace Ústředím skautské výchovy. Slavnostní schůzka byla svolána na den 5. 6. 2003, kdy uplynulo právě těch 35 let činnosti. Tam mohla být už podána zpráva o výsledku výpravy, vzpomenu bratří, kteří byli u založení střediska Junáka v Ledči v roce 1945, i těch z roku 1968.

Tradice oldskautů nebyla nikdy přerušena, o čemž svědčí loňský, už 37. ročník,

vánočního pochodu na Melechov, 33. ročník jarní Doubravky, loňské jedenácté putování se stanováním na Šumavě, každoroční „Reminiscence“, i opakované setkávání na Orlovech, z nichž to první bylo v roce 1970 ještě za účasti prvních skautů, kteří přišli tenkrát pěšky až z Prahy s nákladem tábornických potřeb.

Třebaže na většinu už doléhá stáří, zůstávají věrni a nezapomínají ani ti, kteří už Leděč opustili, a přesto se podle svých možností vracejí.

37. klub OS Sonny

VÝPRAVA NA JAVORNÍK.

Po dvou letech jsme opět přivítali v našem strakonickém klubu OS přátele z Anglie Fay a Mika. Přišli na naši pondělní schůzku, kde jsme si vzájemně předali dárky a snažili se s nimi dorozumět, i když anglicky s nimi mluví jen Láďa. Ale Fay se sama učí česky a my oceňujeme její snahu a píli, kterou projevuje, i když jí výslovnost českých slov působí trochu potíže.

Domluvili jsme s nimi výlet na Šumavu, nejprve pojedeme na Javorník, kde je nově zvýšená rozhledna, pak se podíváme k magickému kameni a zakončíme u sestry Jany na venkovské chalupě.

Sešli jsme se další pondělí 9. srpna po ránu na parkovišti u hotelu Bavor a spočítali jsme auta i osoby, jestli nebude nikdo ani chybět, ani přebývat, protože pro náhlé onemocnění Františka nemohli jet Vágnerovi. Ale všechno vyšlo dobře, a tak kolona čtyř aut mohla vyjet. Počasí bylo, jako všechny tyto dny, slunečné a horké, jakoby srpen nám chtěl vynahradit všechno to, co v červenci zanedbal.

V obci Javorník jsme byli za necelou hodinku, parkoviště u restaurace bylo prázdné, tak jsme tam auta nechali a vydali se po asfaltové silničce vzhůru. Jen Láďa mohl vyjet autem až k rozhledně, protože má průkazku opravňující neomezený průjezd.

Rozhledna je od té původní zvýšená, protože ji už stromy přerostly a na ochoz se musí vyšlapat 197 schodů, které jsou ale dobře schůdné, protože stupně nejsou tak vysoké. Výhled do všech stran je popsán nad okny, zkoušeli jsme podle popisu najít všechny šumavské hory, ale právě, že bylo tak slunečno, tak bylo pohoří v dálce v mlžném oparu.

Když jsme se všichni pokochali rozhledem, sešli jsme po točitých schodech, kdy se i točila hlava a ještě nakoupili pohledy a scházeli jsme k autům. Další cestu vedl Mirek, protože věděl, kudy dojet k magickému kameni, který vyzařuje energii, ale také ji může odčerpávat. U kamenného hranolu, který se nachází kousek cesty od silnice, nám Mirek přečetl pojednání, na kterou stranu skály a na jak dlouho se máme postavit. Vyzkoušeli jsme to všichni, pořídili fotodokumentaci a aby toho nebylo dost, rozběhly se některé sestry po lese a vracely se s náručemi hub růžovek.

Pak jsme pokračovali krásnou krajinou s mnoha serpentinami do nižších poloh a zakrátko jsme dojeli do Vojnic.

Jana s jejím manželem nás již očekávali, v jejich venkovních prostorách bylo připraveno posezení ve stínu a hned byl podáván oběd. Byla to výborná bramboračka a další chod byl guláš, prý kančí. Také byl velmi dobrý.

Usadili jsme se na celé odpoledne, na stůl přišly ještě další dobrotky ke kávě, to Maruš Vágnerová poslala bábovku, když sami nemohli jet. Fay a Mike i někteří druzí se šli podívat na chalupu k Václavíkům a

Láďa se pak šel i vykoupat do místního malého rybníčku. Ale nikoho jiného k osvěžení ve vodě nezískal. Tak v pohodě ubíhalo odpoledne a začali jsme pomýšlet na návrat. Janě jsme pomohli sklidit nádobí začali jsme se loučit. Vraceli jsme se přes Kraselov, aby Fay a Mike viděli pštrosí a jelení farmu. Výlet se vydařil a jistě se líbil i našim anglickým přátelům.

Hermanová.

JAK CHLUMEČTÍ

„oldskautují“

„Tábor chlumeckého skautského střediska bude 8. až 22. srpna na lesní mýtině v katastru obce Břehy u Přelouče. Při nakládání podsad a dalších materiálů ve skladu střediska bude každá ruka vítána, informace o přesném datu a hodině budou ve skřínce.“

„Vzhůru do sedel“, na výpravu na kolech zveme dospělé skauty i neskauty. Sraz 18. srpna v 15,00 hod u sokolovny. Trasa asi 22 km celkem, pomalým tempem, pojedte s námi protáhnout svoji tělesnou schránku. Informace o dalších termínech výprav jsou vždy včas zveřejněny ve skautské skřínce.

Rada starších připravuje pro dospělé skauty a jejich příznivce na září dvoudenní výpravu vlakem na severní Moravu; přístřeší i spacáky zajištěny u moravských skautů. Chceme navštívit muzeum Tatry a výstavu skauta a malíře Zd. Buriana-Burky v Kopřivnici a vystoupit na Ivančenu. Zájemci hlase se u br. J. Veselého-Dana.

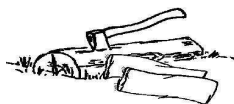
Organizace dospělých skautů Polska, Slovenska a České republiky mají velice dobré vzájemné vztahy. Letošní tradiční setkání bude 8. až 10. října v Beskydech, součástí je i výstup ke skautskému památníku na Ivančeně.

SKAUTSKÁ PAMĚŤ

Dáváme dohromady historii chlumeckého skautingu. Zveme všechny, kteří chtějí pomoci, do skautské klubovny v ul. Jos. Slavíčka 10. srpna v 18,00 hod. Pozor, vchod z hlavní ulice 9. května.

V časopisu chlumeckého střediska „BUM“ z roku 1947 jsme objevili článek Vítězslava Klemense, jednoho z prvních chlumeckých skautů, nazvaný „Začátek skautingu v Chlumci“. Zde je jeho úvodní stať:

„Ano, je tomu skutečně čtvrt století. Průkopníky skautingu byli tehdy Jenda Cibulka, Polda Schifauer a Vláďa Poupa. Začali hned po světové válce na půdě nepřipravené. Dlouho to byla skupinka asi šesti, ale jak chlapani dorůstali, rostla chlumecká družina. Tehdy se scházeli chlapani ve škole jen v neděli dopoledne a podnikali pak odpoledne vycházky do přírody. V roce 1922 však již měli několik malých stanů, myslím asi tři. Dva moji mladší bratři byli již také horlivými skauty. Tehdejší skautský „potěr“ se rekrutoval z žáků nižšího gymnasia, na něž měli Cibulka, Schifauer a Poupa vliv. Tito tři, s námi stejně staří, považovali nás za „přestárlé“, za živel bez skautské výchovy od dětství. Přece nás však vzali na milost jako oldskauty. Osobovali si tolik práv, každý z nich měl již několik zkoušek a zvláště Vláďa Poupa, říkali jsme mu Boban, kamarádsky milý, ale naobrátku řízný jako kaprál. Šel za svým i přes nepochopení své rodiny. Když mu dali ušít dlouhé manšestrové kalhoty, pomohl si tím, že je prostě na špalku sekyrkou usekl a vykračoval v neděli pyšně s nahými koleny.

Do chlumeckého tisku připravil
Vlad. Köhler - Mika

PRO ZAMYŠLENÍ

VĚRNÍ SKAUTSKÉMU SLIBU

...milovali vlast svou ...

Junák v Holicích byl založen v roce 1920 učitelem Zábojem Štruncem. V roce 1947 mělo středisko Junáka v Holicích 250 členů. V době 2. světové války byl Junák okupačními úřady v roce 1940 zakázán. Pokračoval všakv ilegalitě.

Na konci války v květnu 1945, když Praha volala o pomoc, vypuklo v sobotu 5. května v Holicích povstání proti německým okupantům. Z lesů se stáhlo do Holic i 120 ruských partyzánů pod vedením kapitána Korovina. Situace v Holicích nebyla dobrá. Naše město leží na hlavní silnici, byl předpoklad, že ji Němci použijí k ústupu. V Híršovce, největší holické továrně na obuv, za války nazývané Kečkemét (později TOS, dnes BSH), byli Němci, další továrna na obuv Schickova byla též zabrána Němci a nazývaná byla Gussmetall (nyní Střední průmyslová škola automobilní), v nedaleké Rovni sídlil štáb Todtovy organizace, tam nastal boj o Hospodářskou školu. Vlaky v roce 1945 do Holic nejezdily, neboť trať byla obsazena železničními vagóny s různým nákladem: látky, příze, vlna, lín, cukr, lékařské přístroje, ale také zbraně. Hlídaný byly maďarskými vojáky, později Němci. Ze železničních vagonů byla získána tři děla, jedno bylo umístěno ve Vysokomýtské ulici pod hřbitovem. Nábojů bylo málo i pro jedno, a tak se další dvě nedočkala umístění. Na výpadových silnicích byly spuštěny zábrany, které tam Němci nechali vybudovat proti svému nepříteli. Ted byly použity proti nim.

Dne 6. května po poledni přijíždělo od Ostřetína 11 německých nákladních aut s vojáky vyzbrojenými kulomety. Partyzáni i holičtí muži je chtěli napadnout. Němci však povolali posilu z Vysokého Mýta. Tak

se stalo, že nad naše město přiletěla tři německá letadla. První bomba zasáhla dělo pod hřbitovem, druhá zasáhla radnici, následující vyrazila a rozmetala skla z oken a výkladů domů na náměstí i v přilehlých ulicích, silně byly poškozeny tašky na střechách mnoha domů. Z letadel stříleli po každém, kdo se ukázal venku. S letadly naši nepočítali. Přesto jedno letadlo poškodili střelbou, takže nouzově přistálo u Vysoké. Po jeden a půl hodiny trvajícím bombardováním, které většina obyvatel přežívala ve sklepích, vtrhli do Holic jednotky SS. Ztráty byly na obou stranách. Na naše malé město byla ztráta veliká, padlo celkem 58 osob včetně 7 neznámých partyzánů.

Mezi holickými padlými bylo 6 skautů: Jaroslav Novák (23 let), Milan Odstrčil (21 let), Karel Kantner (18 let), Ladislav Jedlička (21 let), Otakar Navrátil (23 let) a Jiří Balcar (16 let). Posledně jmenovaný byl zastřelen v blízkosti tratě pod Koudelkou, všichni ostatní padli v Pardubické ulici. K uctění jejich památky byl na konci Pardubické ulice postaven pomníček. Slavnostně byl odhalen 28. října 1945. Tam až do dalšího násilného rozpuštění Junáka na počátku 50. let každoročně vždy 5. května holičtí skauti vzpomínali na své kamarády, kteří zahynuli v květnu 1945. Také v koncentračních táborech zahynuli 4 holičtí skauti: Evžen Jiří a Rudolf Friedovi a Erich Friedenthal; skautka Alena Kudrnová - Slavičková, v květnu 1945 šestnáctiletá, napsala padlým kamarádům báseň.

OD JEŠTĚDU A RALSKA NA ŘÍP

Ti, kteří zapomínají na minulost, jsou odsouzeni k zopakování všech předcházejících chyb, proher, léček i omylů.

(Česká Lípa) Roudnice, Severočeská družina Svojsíkova oddílu skautů a.skautek chtěla zjistit, jestli praotec Čech našel to

pravé malebné místo u Labe, které oplývá medem a strdím pro náš domov. Využila proto pozvání roudnických oldskautů a členové z oblastí Liberec, Jablonec nad Nisou, Česká Lípa, Děčín, Ústí nad Labem, Litoměřice, Louny a Mladá Boleslav se vydali do Roudnice. nad Labem na svoji družinovou schůzku.

Historie zavazuje

Družina skautů a skautek v „penzi“ již nenašla hluboké lesy a krajinu oplývající medem a strdím, ale zato našla dobré lidi, kteří se tu od dob praotce Čecha usídlili na úpatí hory Říp. Historie a život je zavázaly mimořádnou pohostinností a bratrským vztahem ke všem lidem dobré vůle. Skautský dům v Roudnici se stal pro severočeskou družinu Svojsíkova oddílu jejich dočasným domovem.

Kluci a děvčata, kteří nestárnou

Mezi oddíly Junáka patří čestný Svojsíkův oddíl, který má přes 500 členů. I když jsou vlastně všichni skautskými „důchodci“ nesložili ruce do klína a snaží se podle svých sil a zdraví pomáhat ve střediscích Junáka v místech, kde bydlí. Jsou pro skautské oddíly pomocníky, rádci, ale také pamětníky i svědomím, aby se nezapomínalo na chyby a omyly minulosti a nemusely se zbytečně opakovat. Vždyť i pro ně platí, že skauting je radostnou výchovnou hrou k plnohodnotnému a smysluplnému životu lidí: S úctou k poznané pravdě, čestnosti, statečnosti; pracovitosti, bratrství, hájení spravedlivých zájmů, tolerance a pomoci všem lidem, kteří to potřebují.

90. výročí roudnického skautingu

Roudnický bratr Peguy, po zahájení schůzky družiny českolipským bratrem Sirem, připomněl, že 28. března 1914 pořádal v Roudnici Spolek pro hry mládeže první přednášku prof. A. B. Svojsíka

s názvem. „Skautská výchova u nás a v cizině s 220 světelnými obrazy ze skautského života“. Přednášky byly dvě a měly obrovsky úspěch, i když cena vstupenky za sedadlo byla 20 haléřů a k stání 10 haléřů. Po založení oddílu Českého Junáka byli prvními vůdci profesori a členy. oddílu jejich žáci roudnického gymnázia. Ve dvacátých letech byl založen i oddíl oldskautů a v roce 1930 získali dnešní prostor Skautského domu pro klubovnu a hřiště. V roce 1945 se tam scházelo šest oddílů až do roku 1950. Pak areál převzali, ale také zdevastovali, svazáci. Od roku 1968 znovu patřil skautům a po roce 1970 byl areál věnován rybářům. Dnes opět konečně patří základna oddílům Junáka; kteří mají 137 členů, 20 oldskautů a o svůj Skautský domov se vzorně starají. Mají v areálu kromě kluboven i strážní věž, prolézačku, bludiště a horolezeckou stěnu. Zkrátka; nesmíme nikdy nad sebou plakat, ale musíme všichni a vždy pořádně makat!“ řekl na závěr bratr Peguy.

Ještě nám kolena, neurzají...

Program celé schůzky družiny byl prolut písničkami skautského mládí, oldskautů za doprovodu varhan brášky Karlíčka. Hovořilo se o propagaci skautingu, získávání a zodpovědnosti nových vůdců, plnění denního příkazu, dobrého skutku a byl projednán dopis pro ústředí Junáka nad urážkami skautingu v programu ostravské televize. Naplánován byl i podzimní zájezd a další činnost. Bratr Čejka si připravil úvahu o oddílu Velená Fandrlíka a vlivu ideálů J. A. Komenského na skauting. Děčínský Kay představil knihu „Se štítem a na štítu“ (o skautských muklech) a vydání Stručných dějin českého skautingu (1968-70). Bratr Sir informoval o nových nabídkách prodejny JUN a oživil jednání testem znalostí a humornými zkušenostmi našich životních partnerů. Z mnoha

uvedených autorství netuctových myšlenek nelze zpomenout na citát Karla Čapka: „Mladá garda má pocit, že s ní přichází lepší svět. Stará, že s ní lepší svět odchází.“

Zlatuška a Superstar

Mladoboleslavští představili br., „Pavouka“, jako dědečka Petry Páchové. Ta se zasloužila o dobrou propagaci Junáka, když se zúčastnila soutěže Superstar.

Tak dávno již...

Severočeská družina Svojsíkova oddílu se rozjela z Roudnice zpět ke svým střediskům po společném pokřiku skautů a skautek severních Čech: „Na severu stráž, věrnou vlasti máš!“ a sborové písničky, jejíž text Roudničtí všem rozdali: „Jak zapomenout na ten čas, kdy stáli jsme si blíž. Jak zapomenout na ten čas, snad že to dávno již. Proč s tím se máme rozloučit, co každý z nás měl rád, proč s tím se máme rozloučit bez víry na návrat. To není, není loučení, ač chvěje se nám hlas, jsme spolu pevně spojeni a sejdem se zas.“

Jiří Řeháček Balú

SEDÁVALI S NÁMI

u táborových ohňů

V roce 2005 oslaví pražské středisko Šipka sedmdesátileté výročí svého založení. Za tuto dobu nikdy nepřerušené činnosti prošly jeho oddíly stovky členů, kteří se po uplynutí mladých let zařadili na nejrůznější úseky lidské činnosti. Mnozí z nich vynikli nad průměr a jejich jména jsou známa široké veřejnosti. O významu pro lidskou společnost těch, kteří odešli do zahraničí, se občas dozvídáme z uveřejněných tiskových zpráv. Podívejme se alespoň na některé z nich.

Původní oddíl Šipky vznikl ze žáků a dorostenců známého pražského Lawn-tenis klubu (předválečného LTC). Jeho členy byli pozdější reprezentanti Československa v ledním hokeji bratři Zábrodští, Lonsmín

a Hurych. Na vodě v jiném skupenství reprezentoval Československo Ing. Jiří Gut (Fučík), který se stal mistrem světa ve vodním slalomu, bratři Průchové (Saša a Īk) vyhráli několikrát maraton Budějovice-Praha. Mezi naše sportovce patří i Mgr. Radko Trohař, reprezentant v pětiboji a šermu kordem a pozdější státní trenér v této disciplině.

Z Šipky vyšla i řada středoškolských a vysokoškolských pedagogů, kteří napsali vysokoškolské učebnice svého oboru. Jedno jméno za všechny, Frederick Jelinek. Znali jsme ho jako Bedřicha Jelínka (Bivoje). Odešel v roce 1949 do USA, stal se postupem doby profesorem na Cornellově universitě a vůdčí osobností výzkumu počítačové firmy IBM. Dnes je profesorem na Johns Hopkins University v Baltimoru a hvězdou první velikosti v amerických vědeckých kruzích.

V oblasti umění uspěli muzikolog PhDr. Jiří Tichota (Tichák), umělecký vedoucí Spirituál kvintetu, filmový herec Jan Pohan (Budha), nedávno zesnulý herec, spisovatel a moderátor Miloslav Šimek (Kobra). S jeho jménem se dostáváme ke skupině členů, činných v oblasti literatury, ale i aktivní politiky jako Vladimír Škutina a především exprezident Československa a České republiky, nositel řady státních vyznamenání nejrůznějších zemí a titulů honoris causa Václav Havel (Chrobák).

K politikům je třeba řadit současného primátora hl. m. Prahy MUDr. Pavla Béma (Střívka) a vlastně i zakladatele střediska JUDr. Karla Skálu (Čila) a jeho manželku Dagmaru (Rakšu), kteří po nezdařeném pokusu o převrat v roce 1949 byli odsouzeni k trestům dlouholetého žaláře. Posledně jmenovaná obdržela v roce 1997 za vynikající zásluhy o demokracii a lidská práva Řád Tomáše Garrigua Masaryka.

Toomai

80 LET SKAUTINGU

u Sedlčanech

Při pobytu 2. České instruktorské školy na Červeném Hrádku jsme objevili ve městě plakátek:

Městské muzeum Sedlčany a skautské středisko Zvon Vás srdečně zvou na výstavu 80 let skautingu v Sedlčanech

Zahájena bude 24. srpna 2004 v 18 hodin ve výstavní síni městského muzea. Výstava potrvá do 26. září 2004. Autoři expozice jsou současní členové střediska Zvon, se kterými budete mít možnost se během výstavy seznámit. Na výstavě je použito osobních archivů, skautských kronik a memorabilií řady sedlčanských skautů. Všem patří dík. Generálním sponzorem výstavy a doprovodných akcí je Středočeský kraj.

Frekventanti školy považovali za samozřejmost se zahájení výstavy zúčastnit. Hlavní síň byla naplněna členy oddílů a činovníky střediska v krojích a návštěvníky. Vernisáž výstavy zahájil starosta města pan Jiří Burián. promluvil o významu výstavy, pro sedlčanskou veřejnost, o záslužné činnosti skautů, o spolupráci s městem a podpoře města skautům. Po něm promluvil hejtman Středočeského kraje Petr Benda, hovořil o významu práce s dětmi i o nutné podpoře dětským organizacím. Přítomni byli i zástupci hejtmana František Vácha a Antonín Podzimek. Jako třetí vystoupil vůdce střediska br. Frant. Zeman-Prófa. Přivítal všechny účastníky, jmenovitě dva zástupce oldskautů z Příbrami, br.

Miroslava Moravce-Kudlu, seniora nositelů Zlaté syringy, a br. Karla Vurma-Charlího, člena klubu OS Clan Hiawatha. Seznámil nás se vznikem a historií skautingu v Sedlčanech a okolí, s úspěchy i problémy místních skautů v různých dobách, s významnou účastí na jamboree, a mnoha táborech.

Po tomto úvodu, jsme vyslechli čtení jedné skautky z knihy Jaroslava Foglara Hoši od bobří řeky a jeden ze skautů zahrál na housle skautskou večerku. Poté jsme si prohlédli výstavku. Ve vitrínách byly vystaveny historické dokumenty, kroniky, skautské knihy a příručky, odznaky i drobné výrobky. Na panelech byly vystaveny fotografie z počátku skautování, z účasti na mezinárodních srazech i z posledních táborů. Je příjemné vidět, že naše oddíly, střediska i kluby si váží své minulosti, že pěstují skautskou paměť, aby zážitky našich předchůdců ani naše nebyly zapomenuty, a aby je mohla poznávat i veřejnost.

LETNÍ ZAMYŠLENÍ

oldskauta

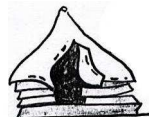
Konečně přišlo léto. Oddíly se rozjely vyzkoušet si v praxi všecko, co skautíci během roku nashromáždili v teorii. Nám starším se mžily oči, když v srdíčku uzrálo zrníčko závisti nebo spíš lítosti nad nashromážděnými roky věku. Proto jsme, ostatně jako každý rok s br. Charliem vyrazili na „zdvořilostní“ návštěvy táborů příbramských oddílů. No, spíš než zdvořilostní návštěvy to byly cesty za pohlazením skautské dušičky, když se mezi stromy lesního porostu zaběhly obrysy, nám kdysi téměř nedostupného týpíčka a kolem vybledlá zeleň stanů. A těch nových poznatků, těch jednoduchých táborových „zlepšováků“! Třeba nad potůčkem postavený velkостan, a koupelna je hotová! Když je navíc očista vykonávána pod

bdělým lékařským okem, to se pak šupinky špíny a zrnka prachu nestačí divit.

Jinde jsme na téměř nepřístupném zalesněném ostrohu vysoko nad hladinou nedaleké Vltavy objevili skrytý srub, a když jsme slyšeli plány na jeho další letošní vylepšení a rozšíření, srdíčka zaplesala: skautské myšlení a um se projevují tím správným směrem. Přečeské byly i tábory u Vltavy na Vystrkově. Tam, kde býval pro normálního smrtelníka nepřístupný prostor, aby někdejší mocipáni nebyli rušeni, vyrostla na levém břehu Vltavy stanová městečka, no, spíš osady, plné švitořící skautské drobotiny i adolescentů i jejich vůdkyň a vůdců, a plně se tam šíří radost z krásného skautského života vodáků či blátošlapů. Nakonec jsem si nechal „Myší louku“. Zde se skautský život nezastavil, zákaz nezákaz, po celou dobu od konce II. světové války. A díky porozumění knížete Schwarzenberga tady sídlí skautský duch dodnes. Letos třeba i v družinových chýších, vedle vlastního stanového tábora se totiž jednotlivé družiny vrátily do života našich dávných předků. Před družinovými totemy si z dosažitelných přírodních materiálů vybudovaly jakési „příbytky“, stěny z kůlů se závěsy vyrobenými z rohoží a spletených z dlouhých stonků trávy ručně nařezané na louce. Střecha z došků, „ušitých“ ze stejného materiálu, na jednu takovou střechu se jich vešly až tři stovky. Kamna postavená z kamenů, spojených hlínou „mazačkou“, s plátem z plochého kamene. Mlýnek na mouku ze dvou placatých kamenů, a k obědu jsou žitné placky, na něž jste si „mouku“ vlastnoručně umleli, placky si na kamenné plotně sami upekli, abyste si na nich pochutnali oděni v sukničce utkané z trav na vlastním „stavu“. Není to opravdové poznávání života v době kamenné? A ta nádherná kronika o dění oddílu od dob dávných do dneška! To by

byl úlovek do akce „Skautská paměť! Ovšem pro uložení v muzeu je nedostupná, prázdných listů ještě dosti zbývá, tak jen pokoukat, a tiše závidět.

Díky, Jano, Ježku-lesní hlodavče, Kerry, Marčelo, Vrabčáku, Zmatlíku a vám ostatním, kteří a které dál nesete naše skautské ideály!

Dr. Mir. Moravec - Kudla

PŘEDSNĚMOVÁ ROZPRAVA

Aby se trochu rozproudila předsněmová rozpravu, pokusili se kandidáti do NOS vypracovat základní teze programového prohlášení. Vyšli z motto že „Skauting je jen jeden“. Cíle oldskautské činnosti uspořádali do tří okruhů.

1. SLUŽBA

- a) pomáhat při práci s mládeží:
- organizačně: činovníci středisek, VOJ; právní a technická pomoc,
 - při výchovné činnosti: lektoři, instruktoři, členové komisí, příručky,
 - fyzicky: správa budov, opravy, jednorázové akce;

- b) pomáhat vytvářet veřejné mínění o Junáku:

- veřejná media - tisk, rozhlas, televize, skautský tisk, video, výstavy,
- publikace o skautingu, příručky,
- místní veřejné i ryze skautské akce;

- c) věnovat se zachování kronik, listin i ostatních artefaktů ve střediscích i VOJ; organizovat „Skautskou paměť“ ve spolupráci s ostatními odbornými institucemi Junáka; vytvořit síť kvalifikovaných dobrovolníků.

2. SPOLUPRÁCE

- a) bližší kontakty a zlepšení komunikace,
b) organizační a legislativní vyjádření vzájemných vztahů,

- c) spolupráce na poli mezinárodních vztahů,
d) vytváření podmínek pro přechod do vyšší věkové skupiny Junáka.

3. ŽIVOTNÍ STYL

Motto: „Skauting - životní styl dospělých“

- a) vytvářet podmínky pro skauting dospělých v rámci Junáka; moderní variabilní metody při zachování výchovných cílů,
b) spolu s propagací celospolečenských cílů skautingu dospělých na veřejnosti zvýrazňovat i nezastupitelnou úlohu skautské výchovy mládeže,
c) vydávat nadále Kmenové noviny, jako informační a zájmový tisk pro dospělé,
d) zvýrazňovat skautské ideje dospělých při mezinárodních stycích.

Vypracovali: Jan Adamec-Tarzan, Ivo Fišera-Rony, Jiří Klikoš-Číňan, Vladimír Köhler-Mika, Pavel Petru-Akéla, Vladimír Stránský-Sása a Jiří Žáček-Gog.

DOBŘÉ SKUTKY ISGF 2003

Dosud jsme z celého světa (18 zemí) obdrželi pod níže uvedenými kategoriemi hlášení o 1421 Dobrých skutcích včetně takových, které mají globální význam (na příklad z **České republiky**). Stále ještě nemáme podrobnosti o Dobrých skutcích z Rakouska, Maroka, Norska a Polska v celkovém počtu 177. Mezi zbývajícimi 1244 skutky 14 má zkrácený název, takže je nemohu klasifikovat. Některé skutky byly započítány několikrát, protože byly uvedeny pod dvěma či více názvy. Některé trvaly jen velmi krátkou dobu, zatímco jiné dosud nebyly dokončeny.

- Pro aktivní skauting (499).

- Pro organizace solidarity, mezinárodní či jiné (265).
- Pro pomoc osobám, které mají nesnáze (156).
- Pro dřívější skauting (67).
- Pro nemocné (66).
- Pro děti a mládež (47).
- Pro mír (45).
- Pro organizace a místa, která se zabývají zdravím (44).
- Pro Afriku (10).
- Pro životní prostředí a zvířata (4).
- Na pomoc při katastrofách, přírodních či jiných (3).
- Ostatní (77).

Martine Levy
člen Světového výboru ISGF
Z World Gazette Mondiale 2/2004
přeložil Tarzan

RŮZNÉ MILETÍN

Zkoušky OČK OS

V poslední době se na LŠ a v různých seminářích jen hemží lovení jakýchsi odborek pro dospělé nazývaných OČK. Jejich, ne příliš šťastný, název zní Odborná činovnická kvalifikace. Především jde o obory, které známe z vůdcovských zkoušek, jsou to např. myšlenkové základy skautingu a historie, psychologie, pedagogika, metodika, organizace a právo, hospodaření, rétorika a několik dalších. Nositelé těchto kvalifikací jsou oprávněni být členy zkušební komise pro příslušnou OČK po dobu čtyř let. Současně vznikla také jakási průřezová OČK OS pro činovnickou zkoušku OS.

Každá „nultá“ zkouška bývá obtížnější než jiné, běžné, zkoušení a zkoušející jsou jedni a titíž. Je nutné nalézt způsob, jak vybrat otázky, aby je účastníci neznali, je vhodné jak zapojit do hodnocení všechny účastníky. Třetí kmen proto vyzval

instruktory LŠ OS a absolventy ILŠ OS, aby se jich sešlo celkem sedmáct. Většina účastníků se ubytovala do stejných chatiček, které obývali na LŠ OS. O naše žaludky se starala sestra Jarka Výrová – Bába. Svou pověst zkušené a excelentní kuchařky opět potvrdila.

Chvíle po příjezdu jsme věnovali ubytování a přípravným jednáním o zkouškách. V jedné klubovně vybudoval Carda výpočetní a „tiskové“ středisko. Zde se odehrávala různá krátká jednání a schvaloval se systém zkoušek a hodnocení výsledků, kterého se měli účastnit zúčastnit všichni zkoušení. Necelou hodinu zabralo vyplňování testu a zbytek večera vyhodnocování výsledků ve čtyřech skupinách. Nebylo to snadné, některé odpovědi bylo nutné posuzovat. Výsledky byly uspokojivé, několik málo bezchybných, ostatní v povoleném limitu chyb a dva reparáty. Přes časovou i věcnou náročnost a psychické zatížení probíhal pobyt se všemi táborovými zvyklostmi, budíčky, rozcvíčkami, nástupy, pokřiky se vztyčováním a snímáním vlajky, společným škrábáním brambor, prosycen skautským duchem, pozdní večery se společným zpěvem doprovázeným kytarou.

Sobotní dopoledne bylo věnováno zkoušce z rétoriky. Každý účastník si vylosoval jedno téma ze dvaceti, na které měl promluvit v délce asi pěti minut, s pětiminutovou přípravou bez použití odborné literatury. Příspěvkem měl prokázat pohotovost autora k tématu. Společně všemi byl pak u příspěvku veřejně hodnocen věcný obsah, úplnost, způsob přednesení. Drobné připomínky a poznámky byly vytykány velmi otevřeně. Zejména byly sledovány tzv. „berličky“, slova (či fráze), která užíváme jako: „tedy“, „takže“, „co se týče“, „jak jsem již řekl“. Objevil se i pěkný brebt: „co si vezmeme na sebe a jak se ustrojíme“. Všechna

vystoupení byla přijata všemi hlasy, i když většina řečníků musela překonávat trému. Tím větší byla radost z dobrých výkonů.

Odpoledne jsme věnovali společné asi 7 km vycházce do nedalekých Miletínských lázní. Po návratu při sejmutí vlajky byly účastníkům předány absolventské listy o úspěšném zdolání Činovnícké zkoušky OS. Počasí neslibovalo nic pěkného, a tak namísto ohně jsme si v jídelně promítli několik krátkých videozáznamů z posledních LŠ OS, které natočil Rony. Zbytek večera jsme prozpívali.

Ráno jsme věnovali vyplňování přihlášky ke zkoušce OČK OS, fotografování, úklidu, nakládání, loučení a odjezdům.

ZDRAVOVĚDA

Znáte správné odpovědi?

V tomto čísle vychází jako příloha příručka „Slovo na uvítanou“, která je určena především oldskautům, kteří neprošli skautskou výchovou, má jim nabídnout několik informací, které by měli znát, chtěli-li složit skautský slib. Součástí příručky je přehled otázek a odpovědí o skautingu a oldskautingu. Mezi nimi je několik opravdu základních otázek ze zdravotní péče. Připravil je tradiční instruktor LŠ OS br. MUDr. Otto Lang – Zmatlík.

Otázka: Jak poznáš bezvědomí, jaké jsou jeho hlavní příčiny a jak budeš postupovat?

Odpověď: Člověk v bezvědomí vypadá, jak když spí, ale není možné ho probudit ani bolestivými podněty. Nejčastější příčiny jsou úrazy a choroby mozku, otravy (včetně předávkování drogami), choroby srdce a plic, poruchy celkové látkové přeměny (např. cukrovka). Pokud pacient dýchá, uložíme ho do stabilizované polohy a zavoláme RZP. Do doby jejího příjezdu musíme pacienta sledovat. Pokud přestane dýchat, zahájíme umělé dýchání. Pokud se mu zastaví srdce (nehmatný puls na

krkavicích, modráni rtů, mrtvolný vzhled), zahájíme zevní srdeční masáž.

Otázka: Co je to rána, jaké má znaky, jaké jsou druhy ran. Jak ránu ošetříme a co nesmíme dělat?

Odpověď: Rána je poškození celistvosti kůže nebo sliznice zevním násilím. Základními znaky rány je krvácení, bolest, eventuálně ztráta tkáně. Rány, dělíme podle hloubky na povrchní (poškozená jen kůže), hluboké (poškozeny i svaly, cévy, kosti, šlachy a nervy) a penetrující (pronikají do tělesné dutiny). Podle charakteru poškození je dělíme na řezné, sečné, bodné, tržné, zhmožděné a střelné (kombinované). Při ošetření rány musíme především k ráně zajistit přístup (uvolnění nebo odstranění oděvu), zastavit krvácení a ránu sterilně překryt. Do rány nesmíme sahat (výjimku tvoří nulnost stlačení krvácející tepny), nesmíme do ní dávat žádné masti ani zasypy, nesmíme strhávat přiškvary, nesmíme zahodit části tkání oddělených od těla (při traumatické amputaci) ani nesmíme odstraňovat cizí tělesa z rány.

Otázka: Jaké znáš druhy krvácení a jak ošetříš zevní krvácení?

Odpověď: Krvácení je zevní, vnitřní a z přirozených otvorů (ústa, nos apod.). Zevní krvácení se dělí na tepenné, žilní a vlásečnicové. Při tepenném krvácení krev rytmicky vystřikuje z rány. Postiženého je nutno položit (hrozí mdloba a pád s možností dalšího zranění), stlačit krvácející tepnu v ráně (u velkých tepen) nebo v tlakovém bodě, přiložit tlakový obvaz a zajistit lékařské ošetření. U žilního krvácení krev volně vytéká z rány. Postiženého je opět nutno uložit, poraněnou končetinu zvednout, přiložit obraz (u velké žily tlakový) a zajistit lékařské ošetření. U vlásečnicového krvácení krev drobně prosakuje z rány. Provedeme očištění okolí rány a sterilně překryjeme obvazem.

Otázka: Co je popálenina, jak popáleniny dělíme, jak ošetříš popáleninu prvního

stupně?

Odpořd': Popálenina je místní poškození těla zevním působením tepla. Popáleniny dělíme do čtyř stupňů. První stupeň se projeví jen zarudnutím kůže (např. spálení od slunce), druhý stupeň se projeví puchýři na postižené kůži, u třetího stupně se jedná o porušení celistvosti kůže s poškozáním hlubších struktur a čtvrtý stupeň se projeví zuhelnatěním tkáně. Při ošetření spáleniny prvního stupně je nutno co nejdříve odstranit působení tepla a postiženou část těla ochlazoval ve studené vodě až po dobu čtyřiceti minut. Další ošetření není nutné.

Zmatlík

DOSTUPNÁ ŠUMAVA 2004

Koncem května t.r. vydala ČSAD, provoz Sušice, letošní nabídku trasy a termínů v rámci již 3. cyklu Dostupná Šumava. Nápad vznikl za pomoci programu Phare s cílem umožnit podívat se do kouzelných míst Šumavy i těm starším, kteří již neujdou štreky jako dříve. Loňské trasy západní částí NP Šumava - Kochánovské pláně projel i 53. OS klub Plzeň, tehdy ještě s br. Čingem, a vřele je všem doporučuje. Letošní cyklus vede střední a východní částí NP Šumava, zase od nádraží Sušice k nádraží Sušice (8:00 - 17:15 hodin). Pro ilustraci lze jmenovat i trasu. Srní, Tříjezerní slať, Javoří Pila, Modrava, Březník, Kvilda, Bučina, Knížecí pláně, Chalupská a Jezerní slať, Zhůří, Svojshe, Dračí skály. Rezervace je určena pro důchodce i ZTP, vč. ZTPP. Pěší cesty se předpokládají od autobusu do 300 - 500 m. Rezervace míst (EKO autobus do 30 míst) na sušickém telefonu 376 524 541, 703 nebo fax 376 524 639. Cena stejná jako vloni 160,- Kč a platí se při vstupu do autobusu, kde každý obdrží i průvodní a propagační materiál viz. HYPERLINK

<http://www.npsumava.cz>

www.npsumava.cz - Dostupná Šumava, termíny, trasa). Termíny jsou vypsány na

každé úterý a čtvrtek od 7. 9. až do 28.10. 2004. Teď už aby vyšlo počasí, průvodkyně je tatáž příjemná paní jako vloni, které Šumava přirostla k srdci. My jedeme 14. 9. 2004 !

Monti

53. klub OS Plzeň

BUDE DALŠÍ LŠ OS ?

NOS připravuje další, již pátý, ročník lesní školy se zaměřením na přípravu pro činovníckou službu v kmeni OS i celém hnutí. LŠ je určena aktivním členům Junáka, kteří jsou rozhodnuti dále rozvíjet své skautské vzdělání. LŠ je koedukovaná, věkově neomezená, kmenová příslušnost nerozhoduje.

Podmínky přijetí respektují zásady dané Řádem pro výchovu činovníků Junáka:

- vůdcovská zkouška nebo čekatelská zkouška s kursem pro vedení klubu OS
- dva roky činovnícké praxe
- doporučení vůdce střediska a vých. zpravodaje ORJ příslušného kmene.

V programu je zdůrazněna činnost ve volné přírodě a interaktivní netradiční formy – týmové úkoly, případové studie, situační hry, nové formy diskuse a p.

Zvláštností a novinkou v organizaci LŠ je termínové využití volných dnů v kalendáři příštího roku - pro plné absolvování programu budou frekventanti potřebovat pouze dva dny dovolené a žádný z termínů LŠ neprobíhá v letním prázdninovém či dovolenkovém období.

Závěrem LŠ frekventanti s čekatelskou zkouškou a kursem pro vedení klubu OS složí povinně Vůdcovskou zkoušku a ostatní podle vlastního uvážení ČinZOS.

Přihlášky vyžádejte u tajemníka vedení školy. Podání přihlášek do 30. ledna 2005 na adresu tajemníka vedení LŠ.

Termíny LŠ OS 2005

Květen 05 zahajovací běh
23.-28.září 05 hlavní běh – 1.část
27.-30.říjen 05 hlavní běh 2. část

listopad 05 závěrečný běh.

Kontakt. adresa – tajemník vedení LŠOS:
Ivan Veselý, Maršovská 1523, 415 01 Teplice
telefon: 417 564 079, mobil 721 881 127
e-mail: orjtep@volny.cz

XV. MEMORIÁL K UCTĚNÍ PAMÁTKY

br. RN Dr. Rudolfa Plajnera.

Jako každoročně, i letos 22. května jsme se sešli na Memoriálu R. Plajnera. Sraz byl jako obvykle Na Tesáku. Po zapsání do pamětní knihy následoval pochod cestou, kterou měl br. Plajner rád, a často po ní chodíval.

Cílem cesty byl sv. Hostýn. Zde ve svatohostýnské bazilice jsme se zúčastnili mše svaté. Odpoledne Memoriál pokračoval hlavní částí, pietní vzpomínkou u památníku R. Plajnera. Po hlavním projevu, který přednesl br. Štěpán, se připojili i další přítomní se svými vzpomínkami na br. Plajnera. Shromáždění pozdravil i starosta města Holešov.

Oldskauti a oldskautky se sešli z různých míst. Memoriálu se účastnili bratři a sestry ze Zlína, Holešova, Bystřice, Kroměříže, Fryštáku, Štítné, Val. Meziříčí, Přerova i odjinud. Kladně lze hodnotit i velkou účast členů z mladších kmenů Junáka. Jelikož tento Memoriál byl již patnáctý, tedy i trochu jubilejní, připravili jsme i odznak k této skautské akci. Je nutno poděkovat hlavně br. Štěpánovi, okr. zpravodaji z Holešova, za jeho každoroční starost, kterou má s přípravou této akce.

Těšíme se na příští setkání, které bude opět na sv. Hostýně 21. května 2005.

Vladimír Stöhr

ZDENĚK ŠANDERA - SHARK

Dne 10. června opustil potichu svou životní a skautskou stezku. Učitel, vychovatel,

trenér, skaut, milovník sportu a hudby. Rozloučení se Sharkem proběhlo 17.6. na hřbitově v Kuklenách. Potkávali jsme skauty kráčeající stejným směrem rozloučit se se Sharkem, účastnilo se přes 300 lidí. Před domem smutku se přišla rozloučit hudba hradeckých skautů. Vedle rakve stála čestná stráž šesti lesoškoláků s praporem LŠ a sídelní biskup Karel Otčenášek. Rakev obklopovala záplava věnců a kytic s mnoha liliemi. Sharkovo sepětí s přírodou dokreslovalo pozadí za rakví, prosklená stěna do zahrady plné keřů a stromů. Vlastní rozloučení bylo doprovázeno přehlídkou hudby, Armstrong – Setchmo, G. Miler - Hvězdný prach a mnoho dalších skladeb. Obřad byl zakončen skautskou večerkou na polnici.

Bratr Shark prožil velmi čínorodý a bohatý osobní i skautský život. Založil a vedl 35. oddíl do roku 1941. Byl velmi oblíbený, žádaný, a proto zaneprázdněný instruktor několika lesních škol. Nebude snadné jej nahradit. Sharku, zůstaneš stále v našich myslích i srdcích.

POSLEDNÍ SBOHEM

Strakonický klub oldskautů překvapila nenadálá zpráva o náhlém úmrtí svého člena bratra MUDr. Pepy Fialy, který zemřel v neděli 22. srpna t.r. ve věku 82 roků. Byl oddaným členem střediska ve funkci zdravotníka v ORJ, v mladším věku se věnoval horolezectví a své zkušenosti předával ve svých poutavých přednáškách mládeži i nám dospělým. Přestože prodělal dva těžké úrazy, nevzdával se turistických vycházek. S hůlkou a batohem na zádech miloval toulky Šumavou. Také měl rád poezii a nejednou nám na schůzkách básně

recitoval. Pepo, vzpomínka na Tebe bude v nás žít.

Za 1. klub OS i za středisko Strakonice
Herma

VE VZPOMÍNKÁCH ZŮSTANE

Klub oldskautů a celá skautská veřejnost se dne 4. srpna rozloučila s dlouholetým vůdcem klubu OS v Městci Králové, bratrem Jaroslavem Bímou–Sidolem, který odešel ve věku nedožitých 85 let.

U táborových ohňů a na skautských stezkách zůstává od letošního léta prázdné místo. V našich vzpomínkách však zůstane však navždy.

Suka

Náčelnická pošta

▪ Na táboře kuklenských oldskautů v Pařezské Lhotě uspořádal odbor pro výchovu a vzělávání kmene dospělých kurz pro vedení klubů OS.

▪ V srpnu složilo v Miletíně prvních sedmáct instruktorů absolventů instruktorské lesní školy OS. Činovníckou zkoušku OS, která je opravňuje být členem zkušební komise pro OČK OS.

▪ Pro technické zajištění zkoušek k získání Odborné činovnícké kvalifikace ČinZOS byla ustavena zkušební komise ve složení: předseda I. Slavíček-Thor, členové: Vl. Köhler-Mika, I. Veselý-Ivan, J. Žáček-Gog.

▪ Tato komise bude po dohodě s nositeli ČinZOS doplněna o další členy, aby byla zajištěna zastupitelnost zkušebních komisařů.

▪ Náčelnictvo kmene dospělých připravuje lesní školu, která bude uskutečněna ve čtyřech víkendech namísto letního táborového soustředění, mělo by to být vhodné zejména pro ty zájemce, kteří nemají možnost obětovat dovolenou.

▪ Předsněmová rozprava bude dokončena na velkém náčelnictvu 1. až 3. října t.r. v Kutné Hoře.

▪ Na přání rodiny nebyla zatím zahájena dokumentace pozůstalosti br. Mirko Vosátky–Grizzlyho. Její případné zahájení bude včas oznámeno.

▪ Náčelnictvo zadalo překlad Statutu ISGF.

▪ Obdobně se připravuje překlad Statutu Subregionu střední Evropa.

▪ Na ústředí zahájil zkušební službu tajemník NOS br. Vladimír Jech – Kamzík.

▪ Vůdkyně Svojsíkova oddílu ses. Hana Bouzková pozvala náčelnictvo třetího kmene na výroční zasedání oddílu konané sobotu 11. září.

▪ Stále hledáme výrobce miniaturní označení Syrix na náprsní stužku, nejvhodněji z litého plastu.

▪ Jako vložená příloha tohoto čísla vychází „Slovo na uvítanou“. Má sloužit především těm, kteří do klubů přicházejí bez skautské výchovy. Tato forma umožní okopírovat podle potřeby další potřebné exempláře.

▪ Kmenové noviny mají svůj maximální rozsah, který v poslední době plně využíváme. V tomto čísle se sešlo velké množství příspěvků, musel jsem proto některé omezit, použil jsem pravidla, že články přesahující běžnou délku, nebyly otištěny. Omlouvám se.

▪ Pro svůj rozsah nemohl být otištěn i zajímavý článek o 5. evropské konferenci konané v Canterbury. pokusím se to napravit v příštím čísle.

Co víš o skautingu a skautování?

Odpovědi piš na svůj papír, na konci řádku je v prvním sloupci uveden bodový zisk, do dalších sloupců si vyznač dosažení výsledky.

p.č.	otázka	body	pokus		
			1.	2.	3.
1.	Které vlastností zdůrazňuje skautský zákon ?	10			
2.	Čeho se týkají 3 body skautského slibu	3			
3.	Skautské heslo ?	1			
4.	Co je to denní příkaz ?	1			
5.	Tři základní principy skautingu ?	3			
6.	6 zásad skautské výchovné metody	6			
7.	Tři nejvýznamnější předchůdci skautingu	3			
8.	Zakladatel woodcraftu (co to je ?), světového a českého skautingu	4			
9.	Kdo byli: ▪ A.B.Svojsík ▪ F.A.Elstner ▪ V.Fanderlík ▪ J.Foglar ▪ Dr.J.Guth ▪ J.Charvát ▪ L.Karel ▪ VI.Koseová ▪ R.Plajner ▪ J.Rössler - Ořovský ▪ A.Sum ▪ E.Štorch ▪ B.Večerek ▪ M.Vosátka	10			
10.	Tři nejvýznamnější mezinárodní skautské organizace ▪ rozšíření skautingu ve světě ▪ co je jamboree?	5			
11.	Věkové skupiny ve skaut.výchovném systému a jejich názvy	4			
12.	▪ Jméno patrona skautů a kdy se slaví? ▪ Den sesterství a Den zamyšlení – vznik a kdy se slaví?	4			
13.	Výklad symboliky ▪ levá ruka ▪ skautský pozdrav ▪ oslovení ▪ znak čs. skautingu	4			
14.	Které informace o nositeli lze vyčíst z označení na jeho skautské košili?	12			
15.	Autoři skautské hymny ▪ hudby ▪ textu	2			
16.	Co znamená ve skautském slangu: ▪ tee-pee ▪ SOS ▪ pyramida, pagoda ▪ turbánek ▪ Setonův hrnec ▪ semafor ▪ azimut ▪ odborka ▪ vázaná stavba ▪ Lví skaut	10			
17.	Státní vlajka: ▪ poměr stran ▪ poloha bílého pole na stožáru ▪ při pochodu ke stožáru	3			
18.	Popiš státní znak ▪ malý ▪ velký	2			
19.	Autoři české hymny ▪ hudby ▪ textu	2			
20.	Sestav ▪ 10 významných roků a ▪ 10 významné dnů z českých dějin	20			
21.	Čím je charakterizován skautský životní styl (alespoň 9 bodů)	9			
22.	Co prospívá zdraví (alespoň 10 bodů)	10			
23.	▪ Jak poznáš bezvědomí? ▪ Jaké druhy ran znáš, co nesmíme udělat? ▪ Jaké znáš druhy krvácení, jak ošetřit zevní krvácení? ▪ jak popáleniny dělíme a jak ošetříme popáleninu 1. stupně?	12			
24.	Klubové doplňky si doplní každý klub OS o svá specifika: o místní historii skautingu, o své tradice, zvyklosti o regionální zvláštnosti, chráněná území, apod. (max. 20 bodů)	max. 20			
	Celkem	160			

Řešení bude v příštím čísle Kmenových novin.

Abychom usnadnili alespoň částečnou orientaci zájemcům, neznajícím češtinu, v tomto periodiku českých skautů kmene dospělých, vytvořili jsme základní přehled o jednotlivých pravidelných rubrikách v anglickém jazyce.

Redakce

In order to make orientation in this COSG bulletin a little bit easier for those without knowledge of the Czech language, we established a basic overview on selected regular columns in English.

Editors

RESUMÉ

(The Intermittent Bulletin for COSG)

An overview on articles and their characteristics in English. Selected excerpts from articles contained in this Volume of KN.

KMENOVÉ ZPRÁVY

(COSG NEWS)

The most important information like decisions of the COSG Council. News from District Councils.

ZE SKAUTSKÉHO

světa

(From the Scout World)

Meditation by Barbara Peart
Fellowship day message 2004

International old scout/guide come-together
Vyskov

Z KLUBŮ (Club news)

Diverse information from the OS clubs on their activities and occurrences...

PRO ZAMYŠLENÍ

(REFLECTIONS)

Works by COSG members, original articles, essays, viewpoints, scout philosophy...

RŮZNÉ

(Miscellaneous)

Invitations, notes, remembrance of important personalities, jubilees, attractions, schedule of activities etc...

Náčelnická

pošta

(The COSG President's file)

Inspiring ideas, thanksgivings, notices, calls, questions and/or complains from the COSG members, club masters or commissioners, as well as from contributors to this bulletin.

PŘÍLOHY (Insert documents)

Indications on important occurrences within COSG and/or in the Scout Movement, international Scout/Guide activities...

- "Old scout/guide summer camp Parezska Lhota"
- "Old scout/guide invitation brochure"

KMENOVÉ NOVINY OS □ Intermittent Bulletin for COSG. Contributions to be send to the address:

Ústředí Junáka - KMENOVÉ NOVINY, Senovážné nám. 24, CZ-116 47 Praha 1

or to: Jiří Žáček, Vackova 1551, CZ-155 00 Praha 13 - Jihozápadní Město.

Pattern: Vladimír Sýkora. Print and distribution: Junák-TDC, Senovážné nám. 24, CZ-116 47 Praha 1

Unsalable, predestined only for use in OS-clubs.

KMENOVÉ NOVINY OS □ Občasník kmene dospělých. Příspěvky zasílejte na adresu:

Ústředí Junáka - KMENOVÉ NOVINY, Praha 1, Senovážné nám. 24 116 47 nebo

Ing. Jiří Žáček, Praha 13 - Jihozápadní Město, Vackova 1551 155 00

Technická úprava: Vladimír Sýkora. Tisk a distribuci zajišťuje Distribuční a tiskové centrum

Neprodejné, určeno pouze pro potřebu klubů OS.